

Πάργα 1965

Καινούργιος Χρόνος

καινούργιος χρόνος. Στο άκουσμά του η ψυχή γεμίζει από ανείπωτη χαρά και ποικίλα συναισθήματα την πλημμυρίζουν. Πορφυρένια η Ανατολή του νέου χρόνου.

Όλοι μας την υποδεχόμεθα με εορταστικές εκδηλώσεις χαράς και ενθουσιασμού.

Η ατμόσφαιρα ηλεκτρίζεται από κίνηση και ζωή.

Τα χείλη μικρών και μεγάλων ψιθυρίζουν τις πιο θερμές ευχές. Χύνονται δάκρυα χαράς στο αντίκρυσμα προσφιλών προσώπων. Ενώνεται χείλη αδελφών, συγγενών, φίλων.

Ευθυμία, γέλια, χαρές σκορπίζονται παντού.

Η φύσις χαίρεται και αυτή μαζί με τον άνθρωπο. Προσφέρει και αυτή τις δικές της ομορφίες στο νέο χρόνο που έρχεται να αντικαταστήσει τον παλιό. Ελπίδες νέες, όνειρα καινούργια, πόθοι, οραματισμοί υφαίνονται στην σκέψη και στην καρδιά του κάθε ανθρώπου που υποδέχεται την καινούργια χρονιά.

Τις καλύτερες
ευχές μας για
κάθε τι που
θα κάνει την
καινούργια
χρονιά
ξεχωριστή

Ο πρόεδρος του Συλλόγου Αθ. Βέργος
και το Διοικητικό Συμβούλιο

Ευχές για υγεία, ειρήνη, ευτυχία σε όλους
τους Δημότες

Ο Δήμαρχος Πάργας Σπύρος Πηγής
και το Δημοτικό Συμβούλιο

Ευχές για ένα χαρούμενο και δημιουργικό
2009 στους κατοίκους του Νομού

Ο Νομάρχης Βασίλης Ιωάννου
και το Νομαρχιακό Συμβούλιο

Κοινωνικά Πάργας

Γεννήσεις

- Ο Δούκας Σπυρίδων και η Βλάχου Κάθριν απέκτησαν αγόρι στις 23.5.07.
- Ο Πλασκαοσβίτης Ευθύμιος και η Σαββίδου Ελευθερία απέκτησαν αγόρι στις 29.6.08.
- Ο Λιάκρης Χρήστος και η Γκίνη Αλεξία απέκτησαν αγόρι στις 12.7.08.
- Ο Βάσος Μιχαήλ και η Ραντοσαβλίβετις Νιράγκανα απέκτησαν κορίτσι στις 25.7.08.
- Ο Βερέτης Ιωάννης-Νεκτάριος και η Τζαφάϊ Βιόλα απέκτησαν κορίτσι στις 2.9.08.
- Ο Κόκορης Πέτρος και η Κυριακοπούλου Ξανθή απέκτησαν αγόρι στις 4.9.08.
- Ο Γιοχάλας Δημήτριος και η Χλαντίκοβα Εύα απέκτησαν κορίτσι στις 11.9.08.
- Ο Γαβριήλ Θωμάς και η Δευτερίγουν Σωτηρία απέκτησαν κορίτσι στις 18.9.08.
- Ο Δημήτριος Πανούσης και η Βάσος Ερμιόνη απέκτησαν κορίτσι στις 1.10.08.
- Ο Δημόπουλος Δημήτριος και η Γεωργίου Δήμητρα απέκτησαν αγόρι στις 11.10.08.
- Ο Ρούσης Ιωάννης και η Σαμαρά Μάνθα απέκτησαν κορίτσι στις 20.10.08.
- Ο Λένης Γεώργιος και η Πατσούρα Όλγα απέκτησαν αγόρι στις 11.11.08.
- Ο Αποστόλων Θωμάς και η Στεργίου Γιαννούλα απέκτησαν κορίτσι στις 16.11.08.
- Ο Κώτσιος Γρηγόριος και η Χριστάκη Αναστασία απέκτησαν κορίτσι στις 27.11.08.

Γάμοι

- Ο Κοντός Μιχαήλ του Δημητρίου και η Γιούργα Κασσιανή του Μιλτιάδη τέλεσαν θρησκευτικό γάμο στις 6.9.08 στην Πάργα.
- Ο Κύργιος Χρυσόστομος του Σπυρίδωνα και η Κωστάρα Σοφία του Γεωργίου τέλεσαν θρησκευτικό γάμο στις 7.9.08 στην Πάργα.
- Ο Παχοδημάς Θωμάς του Κωνσταντίνου και η Κωστήρη Ευαγγελία του Μάρκου τέλεσαν πολιτι-

κό γάμο στις 26.9.08, στο Χαλάνδρι Αττικής.

- Ο Δέσκας Πέτρος-Αθανάσιος του Ελευθερίου και η Κατσαούνου Θεοδώρα του Γεωργίου τέλεσαν θρησκευτικό γάμο στις 18.10.08, στο Λούρο Πρέβεζας.
- Ο Βέκιος Ενάγγελος του Μιχαήλ και η Θάνου Ελένη του Ιωάννη τέλεσαν θρησκευτικό γάμο στις 15.11.08, στην Πάργα Ν. Πρέβεζας.

Θάνατοι

- Ο Τζάνης Δημήτριος του Παναγιώτη απεβίωσε στο Βούπερταλ Γερμανίας στις 30.6.08, ετών 73.
- Ο Τσίτσας Πέτρος του Ηλία απεβίωσε στην Κόρινθο, στις 27.9.08, ετών 61.
- Η Κωνσταντινίδου Αντιγόνη του Αθανασίου, σύζυγος Χρήστου, απεβίωσε στην Πρέβεζα, στις 2.10.08, ετών 62.
- Η Ντέσκα ή Δέσκα Παναγιώτα του Δημητρίου χήρα Ενάγγελου, απεβίωσε στην Αθήνα στις 4.10.08, ετών 78.
- Ο Γκούλιουρας Αντίοχος του Θωμά απεβίωσε στην Αθήνα (Χαλάνδρι) στις 12.10.08, ετών 96.
- Η Νάνου Ευαγγελία του Νικολάου, συζ. Βασιλείου, απεβίωσε στην Πρέβεζα στις 22.10.08, ετών 86.
- Ο Πατούλας Χρήστος του Ηλία απεβίωσε στα Ιωάννινα, στις 26.10.08, ετών 56.
- Η Νάκα Παρασκευή του Θωμά, χήρα Αναστασίου απεβίωσε στην Ανθούσα Πάργας, στις 23.11.08, ετών 94.
- Η Δημητρίου Άννα του Δημητρίου, χήρα Ενάγγελου απεβίωσε στην Πάργα, στις 5.12.08, ετών 84.
- Η Θεμελή Ευδοξία του Φωτίου, χήρα Χρήστου απεβίωσε στην Πάργα στις 17.12.08, ετών 77.

Επιτυχόντες

Η Βάσος Ιωάννα του Σπυρίδωνος επέτυχε στη Νομική Σχολή του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Περιεχόμενα

Καινούργιος Χρόνος	1,14,15
Κοινωνικά	2
Μικρές Ειδήσεις	3,4
Περί Καποδίστρια (II)	5
Παργινές Συνταγές	6
Εθνική Κορίνθου-Πατρών	7
Αλή Σαμψή Βέης	8-9
Γνωρίζετε ότι	11
Χριστούγεννα	12-13
Φωτορεπορτάζ	16

Σημείωμα του ΕΚΔΟΤΗ

«Καλά Χριστούγεννα» φράση χιλιοειπωμένη από τα στόματα των ανθρώπων που δυστυχώς πλέον λέγοντάς την, στο νου μας έρχεται μία γιορτή λίγο φολκλορική με πάρα πολλά λαμπιόνια, τόσα πολλά που μας έχουν θαμπώσει και μας έχουν αποκοιμήσει, ξεχνώντας την πραγματική σημασία των Χριστουγέννων και την γέννηση του Σωτήρα μέσα σε στάβλο με μοναδικό φως το λαμπρό φως της Αλήθειας Του.

Τα επιτεύγματα μας αποκοιμήσαν, τα ιερά και τα όσια τα ευτελίσαμε, πόλεμοι, σκάνδαλα, πείνα, ασθένειες, διαφθορά, απουσία αγάπης, αυτόν τον κόσμο θέλαμε να ετοιμάσουμε για τα παιδιά μας;

Γι' αυτό λοιπόν είναι σημαντικό, όχι μόνο τούτες τις γιορτινές μέρες αλλά παντού και πάντοτε να φανερώνουμε την αγάπη μας στον Θεό με την έμπρακτη αγάπη προς τους διπλανούς μας, ιδίως εκείνους που δεν αισθάνονται την παρουσία του Θεού στη ζωή τους.

Η προσφορά τροφής στους πεινασμένους και ο ρουξισμός στους φτωχούς, η παροχή φιλοξενίας, η επίσκεψη σε ασθενείς, δεν είναι τυπικά καθήκοντα για να τακτοποιούμε προσωρινά τις συνειδήσεις μας στις γιορτινές μέρες. Είναι πραγματικά δώρα που μας καταξιώνουν σαν ανθρώπους. Αυτά τα δώρα που δεν κοστίζουν τίποτα δίνουν ιδιαίτερη αξία και ομορφιά στη ζωή μας. Ας τα χαρίσουμε φέτος σ' αυτούς που τα έχουν ανάγκη και ας έχουμε...

«Καλά Χριστούγεννα»

Ενισχύσεις - Συνδρομές

15 € Δέσκας Ιωάννης, Δέσκα Χαρίτην.
20 € Γκουγιάνου-Γρένη Βαλεντίνη, Παπανικολάου Νικόλαος-Έλσα, Ρίζος Αλέκος, Χορμολίτης Γρηγόρης, Μπούα-Ισαρη Μαρία, Δημάκος Απόστολος, Βούλα Παντελίου-Κακούρη.

Αθλητικός σύλλογος καράτε Πάργας

Στις 19 Σεπτεμβρίου 2008 η Άννα και ο Θεμιστοκλής Κόκορης του Νικολάου συμμετείχαν με την εθνική μας ομάδα εφήβων καράτε στο Κρακούγεβατς της Σερβίας. Έλαβαν δε τη 2η θέση η Άννα Κόκορη και την 3η θέση ο Θεμιστοκλής Κόκορης.

Ιδιοκτήτης: Σύλλογος Παργινών Αθηνάς-Πειραιά-Περιχώρων «Η ΠΑΡΓΑ»
Μαρίκας Κοτοπούλη 10, • 104 32 Αθήνα • Τηλέφωνο Γραφείου: 210 5225788 • Fax: 210 5237773
Εκδότης-Διευθυντής: Βέργος Αθανάσιος, Πετμεζά 16, 11743 Αθήνα, Τηλ.: 210 9240940
Σύνταξη: Δ.Σ. Σύλλογου
Εμφάνιση: Στέλιος Δημήτριος, Κώστα Βάρναλη 34, 122 44 Αττάλεια, Τηλ.: 210 5615740
Στην Πάργα εισπράττουν οι: Γκούλιουρα-Γκούνα Τασία, Ανδρέου Γεώργιος, Λένης Κ. Γεώργιος
Παραγωγή: Press Line, Μάγερ 11, Τηλ.: 210 5225479

Τα κείμενα που φέρουν υπογραφή, εκφράζουν τις απόψεις του συγγραφέα τους. Η Συντακτική Επιτροπή διατηρεί το δικαίωμα της μη δημοσίευσης ή της σύντομης των κειμένων κατά την κρίση της.

Μικρές ειδήσεις • Μικρές ειδήσεις • Μικρές ειδήσεις • Μικρές ειδήσεις

Βράβευση των πρωτευσάντων μαθητών του Δεσκειού Λυκείου-Γυμνασίου από το Κληροδότημα Αθανασίου Δέσκα

Όπως κάθε χρόνο έτσι και φέτος η Επιτροπή του Κληροδοτήματος ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΔΕΣΚΑ –ακολουθώντας τις επιθυμίες του Μεγάλου Ευεργέτη της πόλης της Πάργας Αθανασίου Παν. Δέσκα– χορήγησε τα χρηματικά βραβεία στους πρωτεύσαντες μαθητές του ΔΕΣΚΕΙΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ-ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ για το σχολικό έτος 2007-2008.

Ημερομηνία απονομής των βραβείων έχει καθιερωθεί η 27η Οκτωβρίου έκαστου έτους.

Οι μαθητές και οι μαθήτριες που βραβεύτηκαν για τις επιδόσεις τους κατά το σχολικό έτος 2007-2008 είναι:

Δέσκειο Γυμνάσιο

1. Α' ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ-Πάκη Μαρία του Χρήστου με 19 10/13.
2. Β' ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ-Παπά Ζωή του Ευθυμίου με 19 10/13.
3. Γ' ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ-α) Μαλουκότση Αφροδίτη του Γεωργίου με 19 9/13.
β) Νίκα Μαρία του Σπυρίδωνος με 19 9/13.
γ) Παντέχη Ιωάννα του Νικολάου με 19 9/13.
δ) Τζάλλας Χαράλαμπος του Βασιλείου με 19 9/13.

Δέσκειο Λύκειο

1. Α' ΛΥΚΕΙΟΥ-Πατέρα Αιμιλία του Ηλία με 19,8
 2. Β' ΛΥΚΕΙΟΥ-α) Μπάσιο Βασιλικά του Κωνσταντίνου με 19,1.
β) Τζάλλας Πέτρος του Βασιλείου με 19,1.
 3. Γ' ΛΥΚΕΙΟΥ-Δημόπουλος Γεώργιος του Σπυρίδωνος με 18,2.
- Οι πρωτεύσαντες μαθητές και μαθήτριες της Α', Β', Γ' τάξης του Δεσκειού Γυμνασίου και Α', Β' τάξης του Δεσκειού Λυκείου βραβεύονται με το ποσό των 150 δολαρίων Καναδά ενώ οι πρωτεύσαντες μαθητές και μαθήτριες της Γ' τάξης του Δεσκειού Λυκείου με το ποσό των 200 δολαρίων Καναδά.

Από την Επιτροπή του Κληροδοτήματος

Πανηπειρωτική Συνομοσπονδία Ελλάδος

Η καθιερωμένη ετήσια πολιτιστική εκδήλωση της Π.Σ.Ε. «Η πίτα του Ηπειρώτη», θα πραγματοποιηθεί την Κυριακή 8 Φεβρουαρίου 2009 στις 10 π.μ. στο Στάδιο Ειρήνης

και Φιλίας.

Όπως κάθε χρόνο, το πρόγραμμα της κορυφαίας αυτής εκδήλωσης της ηπειρωτικής αποδημίας θα περιλαμβάνει: Κοπή της παραδοσιακής βασιλόπιτας, μουσικά και χορευτικά ηπειρωτικά συγκροτήματα και τραγούδια από Ηπειρώτες τραγουδιστές.

Την εκδήλωση θα τιμήσει με την παρουσία του ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας Κάρολος Παπούλιας.

Σύλλογος Αιμοδοτών Ανθούσας Πάργας «Βασίλειος Χατζής»

Ο Σύλλογος αιμοδοτών Ανθούσας Πάργας «Βασίλειος Χα-

τζής» στις 26 Σεπτεμβρίου συμμετείχε στην 6η Πανελλήνια λαμπαδηδρομία που πραγματοποιήθηκε με επιτυχία στον Δήμο Πάργας με την συμμετοχή της νεολαίας της περιοχής.

Η διαδρομή της φλόγας ξεκίνησε από το Δημοτικό Στάδιο Πάργας «Ευάγγελος Βασιλάς» και τερμάτισε στην πλατεία της Ανθούσας «Βασίλειος Χατζής» (διανύοντας απόσταση περίπου 4 χιλιομ.) όπου και πραγματοποιήθηκε εκδήλωση. Στην εκδήλωση παρέστησαν ο Δήμαρχος Πάργας Σπύρος Πηγής, Δημοτικοί Σύμβουλοι, ο εντεταλμένος σύμβουλος του νομάρχη Θεόδωρος Βέργος και εκπρόσωποι συλλόγων της περιοχής.

Τις ευχές τους για την εκδήλωση έστειλαν:

Οι βουλευτές του νομού μας, ο Νομάρχης, ο Διοικητής του νοσοκομείου Πρέβεζας, ο Διευθυντής Υγείας ΙΚΑ Πρέβεζας, ο Πρόεδρος της ΠΟΣΕΑ και οι πρώην Ολυμπιονίκες Αθανασία Τσουμेलέα και Έλλη Μυστακίδου.

Η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση για μια ακόμη φορά στήριξε την προσπάθεια του Συλλόγου, την οποία και ευχαρίστησε ο Πρόεδρος του Συλλόγου Περικλής Λιάκρης.

Ετήσιος Αποκριάτικος Χορός

Όπως κάθε χρόνο έτσι και φέτος με χαρά σας ανακοινώνουμε ότι στις 20 Φεβρουαρίου, ημέρα Παρασκευή θα πραγματοποιηθεί ο ετήσιος αποκριάτικος χορός του Συλλόγου μας, στο Ιστορικό Κέντρο ΧΑΡΑΜΑ στην Καισαριανή. Οι Δημήτρης Μπάσης, Σοφία Παπάζογλου και άλλοι αξιόλογοι καλλιτέχνες θα συντροφεύσουν τη βραδιά μας με παλιές και νέες επιτυχίες, με μοναδικό σκοπό τους τη διασκέδασή μας.

Ομοσπονδία Τουριστικών και Αγροτουριστικών Καταλυμάτων Ηπείρου «Ο Ξένιος Ζεύς»

Διοικητική υπαγωγή της Πάργας στο Νομό Θεσπρωτίας

Προς: 1) Δήμος Πάργας
2) Κίνηση Πολιτών

Το Δ.Σ. της ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΓΡΟΤΟΥΡΙΣΤΙΚΩΝ ΚΑΤΑΛΥΜΑΤΩΝ ΗΠΕΙΡΟΥ και ο Σύλλογος Ιδιοκτητών Επιπλωμένων Δωματίων-Διαμερισμάτων Δήμου Πάργας σε κοινή συνεδρίαση στις 16/09/2008 αποφάσισαν ομόφωνα να στηρίξουν την πρόταση κίνησης πολιτών Πάργας σχετικά με την διοικητική υπαγωγή της Πάργας στο Νομό Θε-

Συνέχεια στη σελίδα 4

Μικρές ειδήσεις

Συνέχεια από τη σελίδα 3

σπρωγίας και εν όψει του ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ 2 να αποτελέσει ξεχωριστό Δήμο μαζί με το Δήμο Μαργαριτίου και την κοινότητα Πέρδικας.

Ιστορικά και πολιτιστικά η ευρύτερη περιοχή της Πάργας αποτελεί όμοια και φυσική ενότητα της Θεσπρωτίας, πολλές οι προσπάθειες που έχουν γίνει στο παρελθόν και είναι γνωστή η διάθεση και το αίτημα των Παργινών που επιθυμούν την υπαγωγή της Πάργας στη Θεσπρωτία αφού αισθάνονται ότι ανήκουν στο γεωπολιτιστικό της χώρο.

Εγκατάσταση Εργοστασίου Φυσικού Αερίου στο Πράπα-Μάλι

Έντονες είναι οι συζητήσεις για τις εξελίξεις που δρομολογούνται στην περιοχή μας και ειδικότερα αυτές που αναφέρονται στην εγκατάσταση εργοστασίου φυσικού αερίου στην περιοχή μας. Συζητήσεις οι οποίες βέβαια, δεν θα μπορούσαν να μας αφήσουν ούτε αμέτοχους, ούτε αδιάφορους. Και αυτό διότι, οι οποίες αποφάσεις ενδέχεται να παρθούν, θα στιγματίσουν το μέλλον της περιοχής μας, τόσο βραχυπρόθεσμα όσο και μακροπρόθεσμα. Θα επηρεάσουν αδιαμφισβήτητα την οικονομική και κοινωνική ζωή του τόπου, αλλά οπωσδήποτε και το φυσικό περιβάλλον, το οποίο καλούμαστε να διαχειριστούμε με σύνεση αλλά και να το προστατεύσουμε από την όποια πιθανή επιβάρυνση ή καταστροφή του.

Η ανησυχία των συμπολιτών μας και η κινητοποίηση τους, που εξελίχθηκε στην σύσταση «Επιτροπής του Δήμου Πάργας» κατά της εγκατάστασης αγωγού και δημιουργίας εργοστασίου συμπίεσης φυσικού αερίου, καθώς και η ταυτόσημη τοποθέτηση του Δημάρχου και των Δημοτικών Συμβούλων, βρίσκει και εμάς σύμφωνους και αρωγούς σε κάθε ενέργεια που θα αποφασιστεί προς αυτή την κατεύθυνση. Ο Σύλλογος μας παρακολουθεί από κοντά το ζήτημα, ενημερώνεται για τις εξελίξεις και αναμένει με ενδιαφέρον τις τοποθετήσεις των συμπολιτών και των Αρχών της περιοχής μας.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου

Αινίγματα

«Το αίνιγμα είναι φράσις επιτηδευμένη εις ασάφειαν αποκρύπτουσα το νοούμενο ή αδύνατον και αμήχανον παριστάνουσα αυτό».

Νικόλαος Πολίτης

Το αίνιγμα είναι ασαφής, σκοτεινός και γριφώδης λόγος και η φράση του είναι ακαθόριστη και διφορούμενη. Όποιος τ' ακούει πρέπει να μαντέψει το «περιπλεγμένον» νόημά του. Όταν λέγεται γι' ανθρώπους, η λέξη αίνιγμα σημαίνει: ο ακατάληπτος και δυσεξηχίαστος. Και για πράγματα σημαίνει: τα δυσεξήγητα και μπερδεμένα. Λέμε, λ.χ.: η ζωή αυτού του ανθρώπου είναι αίνιγμα ή αυτός ο άνθρωπος είναι αίνιγμα. Το πράγμα ετούτο είναι, αλήθεια, αίνιγμα.

Το αίνιγμα απαντάται σ' όλους τους λαούς, από τους πρωτόγονους μέχρι τους πιο εξελιγμένους. Αποτελεί, για τους ιθαγενείς της Κεντρικής Αφρικής και Μαλαισίας και για τους Ευρωπαίους, πνευματική εκδήλωση, ευρύτατα εξαπλωμένη. Στην Αρχαία Ελλάδα συνδέεται με ονόματα περίφημων μυθικών μάντεων και ποιητών.

Αινίγματα

- 1) Ανοιγοκλειούν οι κάμαρες και κρότος δε γροικέται.
(τα μάτια)
- 2) Από μάνα κόκκινη παιδί μαύρο γεννιέται.
(η κάπνα από τη φωτιά)
- 3) Από πάνω σαν τιγάνι, από κάτω σαν βαμβάκι κι από πίσω σαν ψαλίδι.
(το χελιδόνι)
- 4) Βασιλίσσες ανεβαίνουν και δούλες κατεβαίνουν.
(οι σπίνες στη φωτιά)
- 5) Γι' αυτό κυρά μου σ' αγόρασα κι έδωσα τα λεφτά μου, για να σε βάζω ανάσκελα να κάνω τη δουλειά μου.
(η σκάφη)
- 6) Γύρα-γύρα κάγκελα και μέσα παίζει φράγκος.
(η γλώσσα)
- 7) Έχω ένα βαρελάκι που 'χει δυο λογίων κρασάκι.
(το αυγό)

- 8) Η κοιλιά με την κοιλιά το μακρύ κάνει τη δουλειά.
(η καπάσα (πιθάρι) με το λάδι και εκείνος που ακουμπά την κοιλιά του και το βγάζει με την πικιάνα)
- 9) Κλειδώνω, αμπαρώνα κι ο κλέφτης είναι μέσα.
(η ακτίνα του ήλιου)
- 10) Μακρύ-μακρύς καλόγερος με το κεφάλι πίδα.
(το φτιάρι)
- 11) Μικρή μικρή νοικοκυρά μεγάλη πίδα κάνει.
(η μέλισσα)
- 12) Νερό, χρώμα και φωτιά είναι τα φτιαστικά μου κι ο κόσμος όλος όταν ζω χαίρονται τη δροσιά μου· κι όταν πεθάνω όλοι τους σκορπούν τα κόκκαλά μου.
(ο μπότης)
- 13) Ο μπάρμπας μου ο Θωδωρής 17 βρακιά φορεί κι αν του κόψεις τα μουστάκια, πέφτουν όλα τα βρακάκια.
(το κρεμμύδι)
- 14) Πράσινος Πύργος, κόκκινα τζάμια, αράπηδες χορεύουν μες τα φυλοκάρδια.
(το καρπούζι)
- 15) Στον κήπο δε φυτεύεται σε περιβόλι όχι ο βασιλιάς το χαίρεται κι ο κόσμος όλος το 'χει
(το χρήμα)
- 16) Τα χεϊλι στα χεϊλι σου, το χέρι μου στην τρύπα σου.
(το φλυτζάνι του καφέ)
- 17) Τέντα τέντα τεντωτή και ανεμοκενητή.
(ο ουρανός με τ' άστρα)
- 18) Χίλιοι μύλιοι καλογέροι σ' ένα ράσο τυλιγμένοι
(το ρόδι)
- 19) Χιλιотρυπητό λαϊνι που σταλιά νερό δε χύνει.
(το σφουγγάρι)
- 20) Ψηλός-ψηλός καλόγερος και κόκκαλα δεν έχει.
(ο καπνός)

ΠΕΡΙ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ (II)

Καποδίστριας ή Μαυρομιχάλης;

Ισως ξεκίνησε για αστέιο από έναν συμπολίτη λέγοντας «να πάμε με την Κέρκυρα». Κι όμως δεν υπάρχει τίποτε πιο αληθινό αν ρίξει κάποιος μια ματιά στην Ιστορία, από το 1400 μ.Χ. η Πάργα αποτελεί αναπόσπαστο, αυτοδιοίκητο τμήμα του Γ' νομού των κτήσεων του Ιονίου πελάγους της γαληνότερης Δημοκρατίας της Βενετίας, των Γάλλων προστατών, Ρώσων και Άγγλων (με πρωτεύουσα την Κέρκυρα).

Βλέπουμε λοιπόν την Πάργα σε μια εποχή που οι συγκοινωνίες και η επικοινωνία ήταν εκ των συνθηκών σε νηπιακή κατάσταση να ενημερεί, να ακμάζει και να βοηθά όλα τα απελευθερωτικά κινήματα της περιοχής. Θα μπορούσε λοιπόν κάποιος να πει ότι η ρήση του συμπολίτη μας σήμερα με την ταχύτητα των byte, Kbyte, με τον εκμηδενισμό των αποστάσεων λόγω των High speed είναι επίκαιρη και εφαρμόσιμη. Αλλά ας έρθω στην πραγματικότητα.

Δεν θα επιχειρήσω να τα βάλω με τον «Καποδίστρια» εξάλλου έχει χυθεί πολύ μελάνη αξιολογών ανθρώπων της Τ.Α. που υποστηρίζουν την μία ή την άλλη άποψη. Ένα θέμα έχει δυναμική επίλυσης όταν ανακινείται και στην προκειμένη περίπτωση είναι η ευκαιρία του Δήμου μας. Η πεμπτολογία της διοικητικής μεταρρύθμισης καθώς και η βασική επιδίωξη και προσδοκία της είναι η ανάπτυξη, η βιωσιμότητα των Δήμων, η αποκέντρωση κ.λπ. Φυσικά το αίτημα αυτό της Αυτοδιοίκησης πρέπει να έχει όσον το δυνατόν την ευρύτερη δυνατή πολιτική και κοινωνική συναίνεση.

Συνεπώς ο Δήμος εφόσον το πιστεύει και το θέλει μπορεί να εντάξει στον φάκελο της αγωνιστικής παρουσίας ή στην πολιτική φαρέτρα όλα τα βέλη που έχει π.χ.:

- α) Η πορεία της κατέταξε την Πάργα στον Ιστορικό Πάνθεον
- β) Η Πάργα υπήρξε Δήμος αυτόνομος τιμής ένεκεν
- γ) Η Πάργα σαν διοικητική μονάδα προσφέρει οικονομικά στον εθνικό κορβανά, πολλαπλά, αντιστρόφως ανάλογα σε σχέση με τον πληθυσμό της.
- δ) Ως πλήρης αυτοδιοικητική μονάδα όχι μόνο συγκρατεί το πληθυσμό της στην περιφέρεια αλλά απασχολεί και κανόν αριθμό εργαζομένων μη συμβάλλοντας έτσι στο φαινόμενο της αστυφιλίας.
- ε) Ο οικονομικός προσανατολισμός της Πάργας βρίσκεται στο προϊόν του τουρισμού το οποίο είναι πολύπλοκο και εξελίξιμο.
- στ) Υπάρχουν ειδικές ρυθμίσεις που αναφέρονται σε ορεινές, ιστορικές ή παραμεθόριες περιοχές και κριτήρια όπως η γεωγραφία, η σύνθεση του πληθυσμού, ο βαθμός ανάπτυξης, η κοινωνική συνοχή κ.λπ.
- ζ) Θα υπάξει αλλοίωση της λαϊκής βούλησης
- η) Εφόσον ο Δήμαρχος δεν διορίζεται είναι επομένως δικαίωμα κάθε Δήμου να διοικείται από τα παιδιά του, καταργείται η έννοια της αυτοδιοίκησης
- θ) Προηγούμενες πρακτικές από παραδείγματα του «Καποδίστρια Γ'» καθώς επίσης ψηφίσματα και την θέση της ΚΕΔΚΕ

.....
ω) Ψήφισμα των δημοτών

Προσωπικά δεν διακατέχομαι από τοπικιστικά σύνδρομα, δεν έχω στεγανά, δεν ανήκω στην Άρια φυλή, στην προκειμένη όμως περίπτωση πιστεύω ακράδαντα ότι η Πάργα για το καλό των δημοτών αλλά και για την ανάπτυξή της πρέπει να τραβήξει τον δρόμο της.

Με εκτίμηση
Ι. Σταμάτης

ΠΑΡΓΑ «Θεσπρωτίας»

Η αλόγιστη αναγκαστική απόσχιση που ΖΗΤΑ δικαίωση έστω και ΤΩΡΑ!!

Μετά 42 ή 50 χρόνια η ωρίμανση της αναγκαίας από τότε ακόμα, αποκατάσταση της αλόγιστα αναγκαστικής απόσχισης από τον ιστορικό και φυσικό γεωγραφικό της χώρο, η ΠΑΡΓΑ μαζί με την ευρύτερη περιοχή της, ΖΗΤΑ δικαίωση.

Δικαίωση να βρεθεί και πάλι στην αγκαλιά της Θεσπρωτικής μητέρας Γης!

Ο «Καποδίστριας 2» με τον νέο χωροταξικό χάρτη της χώρας που ευαγγελίζεται ότι θα δημιουργήσει έδωσε το έναυσμα να ...«ανθίσει και πάλι ο κορμός της ελπίδας» ότι θα γίνει και αυτό!!

Τώρα η ευκαιρία = δικαίωση είναι περισσότερο από ποτέ ώριμη!!

Η Πάργα, ξεκίνησε πρώτη τον χορό των αντιδράσεων διεκδικώντας αυτό που 50 χρόνια προσδοκούν ΟΛΟΙ. Διεκδικεί να ενταχθεί στον ιστορικό, φυσικό της χώρο δηλαδή στη Θεσπρωτία.

Περίπου 300 Παργίνοι, ανάμεσά τους και πρώην δήμαρχοι, συνυπογράφουν την Κίνηση για τη μεταφορά του Δήμου Πάργας απ' το νομό Πρέβεζας, στον όμορο της Θεσπρωτίας, επικαλούμενοι ιστορικούς πολιτισμούς και οικονομικούς λόγους αλλά και συναισθηματικούς δεσμούς.

Εντάχθηκε στο νομό Πρέβεζας με πρωτοβουλία του βουλευτή και υπουργού Στρατιωτικών Θεόδωρου Χαβίνη σε δύο «δόσεις», μία το 1928 και μία το 1946 επί κυβερνήσεως Σοφούλη. Τότε μετακόμισαν μαζί της και οι γειτονικοί οικισμοί:

Αγιά, Ανθούσα, Αμμουδιά, Θέμελο, Καστρί, Κορώνη, Μεσοπίπταριος, Σταυροχώρι και Τουρκοπάλο (=σημερινή Κυψέλη).

Το θέμα ανακινήθηκε το '92 από τον τότε βουλευτή Θεσπρωτίας Αλέκο Παπαδόπουλο αλλά δεν προχώρησε. Οι φωνές στο τουριστικό θέρετρο της Ηπείρου που ζητούν επιστροφή στη Θεσπρωτία πληθαίνουν.

Ορισμένοι κάτοικοι επιμένουν πως η πόλη τους έχει παραγκωνιστεί προς όφελος άλλων αναπτυσσόμενων παραλιακών περιοχών του νομού Πρέβεζας και παρά την περίφημη τοπική αρχιτεκτονική και τις φυσικές ομορφιές, ελάχιστα έχουν γίνει στην Πάργα για τη βελτίωση των υποδομών της.

Η Κίνηση συστάθηκε εν' όψει του Καποδίστρια II, αλλά η είδηση ότι επίκειται συνένωση των δήμων Πάργας - Φανariού με έδρα το Καναλάκι, έπεσε ως κεραυνός εν αιθρία για τους μη γνωρίζοντες.

Η Πάργα απέχει περίπου 30 χιλιόμετρα από το Καναλάκι και οι κάτοικοι της υποστηρίζουν πως τυχόν υπαγωγή των διοικητικών υπηρεσιών εκεί, θα δημιουργούσε τεράστια προβλήματα σε ντόπιους και τουρίστες.

Από την εφημερίδα «ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΒΗΜΑ»
Αύγουστος 2008

Σπανακόπιτα

Υλικά:

1 kgf σπανάκι
4 πράσσα
1 ματσάκι κρεμμύδια
1 ματσάκι άνηθο
4 αυγά
1 φλυτζάνι κοφτό σιμιγδάλι ψιλό
½ φλυτζάνι λάδι
½ φλυτζάνι γάλα
400 gr τυρί φέτα

Εκτέλεση:

Πλένουμε και ψιλοκόβουμε σπανάκι - πράσσα - κρεμμυδάκι και τα τρίβουμε με ένα κουταλάκι αλάτι στο τρυπητό και τ' αφήνουμε να σουρώσουν. Τα ρίχνουμε σε μία λεκάνη και μαζί με όλα τα υπόλοιπα υλικά τα ανακατεύουμε. Στρώνουμε κάτω 4 φύλλα, σε λαδωμένο ταψί και ρίχνουμε το υλικό στο επάνω μέρος, στρώνουμε τρία φύλλα αφού τα έχουμε ραντίσει με λίγο λάδι και την ρίχνουμε στον φούρνο. Την ραντίζουμε με νερό στο τελευταίο φύλλο.

Φύλλα (7 τεμάχια):

8 χούφτες αλεύρι
1 κονταλιά ξύδι
αλάτι λίγο
1 φλυτζάνι του καφέ λάδι
Τα ζυμώνουμε και το ζυμάρι να μην είναι πολύ σκληρό τα φύλλα τα ανοίγουμε με νισοτέ.
Ψήνεται σε περίπου 1 ώρα στους 180°C.

Κέικ με σταφίδες

Υλικά:

3 αυγά
1 φλυτζάνι βούτυρο
300 gr ζάχαρη
1 kgf αλεύρι
2 κονταλιάκια κοφτά σόδα
1 φλυτζάνι γάλα
½ φλυτζάνι σταφίδες ξανθές
ξύσμα πορτοκαλιού

Εκτέλεση:

Χτυπάμε σε μια λεκάνη το βούτυρο με την ζάχαρη και προσθέτουμε ένα-ένα τα αυγά συνεχίζοντας το χτύπημα. Διαλύουμε την σόδα στο γάλα, ρίχνουμε το ξύσμα και το προσθέτουμε στο χαρμάνι. Ρίχνουμε λίγο-λίγο το αλεύρι δουλεύοντας το γλυκό μας και προσθέτουμε τις σταφίδες. Ρίχνουμε το χαρμάνι σε βουτυρωμένο ταψί και το ψήνουμε σε μέτριο φούρνο για λιγότερο από μία ώρα.

Καλή επιτυχία

Έθιμα του γάμου

Το λευκό χρώμα διάλεξαν οι Αρχαίοι Ρωμαίοι πριν 2000 χρόνια, ως το επίσημο γιορταστικό τους χρώμα. Η μόδα να φοριέται το λευκό στους γάμους ξεκίνησε την Βικτωριανή εποχή, όταν η βασίλισσα Βικτώρια επέλεξε το λευκό για χρώμα του νυφικού της, στον γάμο της με τον Πρίγκιπα Αλβέρτο.

Το κυκλικό σχήμα του δαχτυλιδιού, συμβολίζει την ατέλειωτη αγάπη. Ο χρυσός αντιπροσωπεύει την ομορφιά που αντέχει στο χρόνο, την αγνότητα και την δύναμη.

Τη βέρα τη φοράμε στο τρίτο δάχτυλο του αριστερού μας χεριού γιατί κατά τους αρχαίους Αιγυπτίους η φλέβα απ' αυτό το δάχτυλο πήγαινε κατ' ευθείαν στην καρδιά. Και η πολύτιμη πέτρα που το κοσμεί, ξεκίνησε από το 1477 όταν ο βασιλιάς της Γερμανίας προσέφερε στην αγαπημένη του ένα διαμαντένιο δαχτυλίδι.

Αρχικά οι νύφες φορούσαν κόκκινο πέπλο με στόχο να κρατήσουν μακριά τα κακά πνεύματα. Όταν η κόρη της Μάρθα Ουάσιγκτον, αποφάσισε να φορέσει πέπλο από λευκή δαντέλα επειδή ο αρραβωνιαστικός της, της είχε πει πόσο όμορφη ήταν, επειδή στεκόταν πίσω από μια λευκή δαντελένια κουρτίνα.

Συνήθως στην Αρχαία Ρώμη οι νύφες κρατούσαν μπουκέτο από δεντρολίβανο που συμβόλιζαν την γονιμότητα, ενώ οι Αρχαίες Ελληνίδες κρατούσαν κισσό, που συμβόλιζε την ατελείωτη αγάπη. Κατά τη Βικτωριανή περίοδο η μόδα επέβαλε τα τριαντάφυλλα, που αντιπροσώπευαν την αληθινή αγάπη.

Η νύφη στα αριστερά του γαμπρού ξεκίνησε από την εποχή που γάμοι γίνονταν σε περίοδο αιχμαλωσίας και ο γαμπρός έπρεπε συνέχεια να είναι σε άμυνα ακόμα και όταν το ζευγάρι ήταν στον ιερό ναό και ετοιμαζόταν να πει τους όρκους του. Για το λόγο αυτό ο γαμπρός έπρεπε να έχει ελεύθερο το δεξί του χέρι όπου κρατούσε το σπαθί, ώστε να είναι έτοιμος να επιτεθεί εάν η κατάσταση το ζητούσε! Αυτό είναι Χριστιανικό έθιμο. Στους εβραϊκούς γάμους, η νύφη στέκεται δεξιά από το γαμπρό. Όσον αφορά την τούρτα, ξεκίνησε από τους Ρωμαίους οι οποίοι είχαν τη συνήθεια να σπάνε ένα κουλουράκι πάνω από το κεφάλι της νύφης, διότι το σιτάρι υποσχόταν γονιμότητα.

Τον 17ο αιώνα ένας φούρναρης στη Γαλλία αποφάσισε να παγώσει μια στοίβα κουλουριών, δημιουργώντας έτσι την πρώτη γαμήλια τούρτα στον κόσμο!

Επίσης ο γαμπρός σύμφωνα με την παράδοση, σηκώνει τη νύφη στα χέρια και περνάνε μαζί το κατώφλι του νέου τους σπιτιού ή του ξενοδοχείου την νύχτα του γάμου τους. Έτσι τα διαβολικά πνεύματα που караδοκούσαν κάτω από τις σανίδες του πατώματος δεν θα μπορούσαν να την πιάσουν!

Στην Αρχαία Ρώμη το φιλί σφράγιζε ένα συμβόλαιο, έτσι και το φιλί στην εκκλησία κατά κάποιον τρόπο νομιμοποιεί το δέσμο.

Τον Μεσαίωνα οι νιόπαντροι περνούσαν ένα μήνα μόνοι τους, απολαμβάνοντας ένα ποτό το υδρόμελι (που ήταν φτιαγμένο από μέλι). Το μέλι συμβόλιζε τη ζωή και την γονιμότητα. Αυτό γινόταν μέχρι το φεγγάρι να βρεθεί σε χάση. Έτσι δημιουργήθηκε και η έκφραση ο Μήνας του Μέλitos.

Το μπουκέτο: Η νύφη αρχικά πέταγε το μπουκέτο της σε κάποια φίλη της για να την κρατάει ασφαλή και να έχει την τύχη με το μέρος της. Αυτό λοιπόν σήμαινε πως η ανύπανδρη γυναίκα που έπιανε το μπουκέτο θα ήταν η επόμενη που θα παντρευόταν.

ΕΘΝΙΚΗ ΚΟΡΙΝΘΟΥ-ΠΑΤΡΩΝ Διόδια - φαρμάκι στο δρόμο προς το θάνατο

Άρθρο του οικονομολόγου **Κώστα Κωνή**
Έφορου Τύπου της Πανεπειρωτικής Συνομοσπονδίας Ελλάδος

Ο εθνικός, κατ' επίφαση, δρόμος Κορίνθου-Πατρών είναι αναμφισβήτητο ο χειρότερος και επικινδυνότερος οδικός άξονας της χώρας μας. Τα στατιστικά στοιχεία από τα ατυχήματα και δυστυχήματα που σημειώνονται κάθε χρόνο σ' αυτόν... οδηγούν απευθείας σε νεκροθαλάμους, νοσοκομεία, αναπηρίες, σε συνεργεία, σε νεκροταφεία οχημάτων, σε απώλειες εκατομμυρίων ευρώ της εθνικής οικονομίας και οικογενειών, σε αφανισμό νέων ανθρώπων, σε διάλυση σπιτιών, σε εκατομμύρια χαμένες εργατοώρες και εργατικού δυναμικού, σε πόνο, δάκρυα, δυστυχία.

Το καταμαρτυρούν τα αδιάψευστα στοιχεία, το ομολογεί και το επίσημο κράτος πως ο δρόμος είναι επικίνδυνος και δεν πληρεί τις προδιαγραφές της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το χαρακτηρισμό του ως εθνικού. Το παραδέχεται με τις προειδοποιητικές πινακίδες που έχει αναρτήσει σε αρκετά σημεία του επισημαίνοντας την επικινδυνότητα τους σε μήκος χιλιομέτρων, εφιστώντας μας την προσοχή πως σ' αυτά σημειώνονται ατυχήματα. Προσοχή, μόνο ατυχήματα και όχι και δυστυχήματα, λες και δεν συμβαίνουν, αν και πολλά απ' αυτά είναι θανατηφόρα. Υποκρισία και αποφυγή ανάληψης ευθύνης, η οποία αποδεικνύεται από τη δημόσια παραδοχή. Βλέπουν και διαβάζουν τις προειδοποιητικές πινακίδες αλλοδαποί διερχόμενοι οδηγοί και αναρωτιούνται όχι μόνο γιατί πληρώνουν διόδια, αλλά και αν υπάρχει άλλος δρόμος, πιο ασφαλής, για ν' αποφύγουν την εθνική-καρμανιόλα.

Κι αν οι αλλοδαποί οδηγοί δεν είναι υποχρεωμένοι να πληρώσουν διόδια, οι ημεδαποί, τα μόνιμα εκμεταλλεζόμενα και εμπαιζόμενα κοροίδα με το έτσι θέλω των αρχών και των διαχειριστών όχι μόνο πληρώνουν, και μάλιστα πανάκριβα, αλλά στην ουσία καλούνται να βγάλουν διαβατήριο προς το θάνατο, αφού είναι υποχρεωμένοι να τον διαβαίνουν, πολλοί μάλιστα καθημερινά. Και πληρώνουν γιατί οι κουτοπόνηροι εθνοπατέρες μας και οι εκάστοτε κυβερνήσεις, οι οποίες κάπτονται δήθεν για το καλό μας, κωλυσιεργούν εδώ και χρόνια να εναρμονίσουν και ενσωματώσουν στο εσωτερικό δίκαιο οδηγία της Ευρωπαϊκής Ένωσης σχετική με τις προδιαγραφές που πρέπει να έχει ένας οδικός άξονας για να χαρακτηριστεί ως εθνικός, άρα και να ορίζονται τέλη διέλευσης του. Και σαν να μην έφταναν όλα αυτά, τον παρέδωσε και σε ιδιώτες, οι οποίοι από την πρώτη στιγμή αξίωσαν και πέτυχαν γενναία αύξηση του αντιτίμου διέλευσης. Που; Σε ένα δρόμο που δημιουργήθηκε με χρήματα του ελληνικού λαού, αλλά και που τον πλήρωνε επί 45 σχεδόν χρόνια χωρίς τα χρήματά του να έχουν αντίκρισμα ως ανταποδοτικά τέλη. Αφού όλα αυτά τα χρόνια

δεν έγινε τίποτε για τη βελτίωσή του. Και ακόμη δεν θα είχε γίνει τίποτα αν δεν είχαμε εισέλθει στην ευρωπαϊκή οικογένεια. Χάρη όμως στις πλουσιοπάροχες ενισχύσεις από τα ευρωπαϊκά ταμεία, πολλές από τις οποίες πήγαν στο βρόντο, για να μη γράψω που αλλού, αλλά και τη συνεισφορά του λαού μας, για να μην τον ξεχνούμε, έγινε ο δρόμος Αθηνών-Κορίνθου αξιόλογα προσβάσιμος, με λιγότερους κινδύνους και ατυχήματα-δυστυχήματα και αύξηση της ταχύτητας.

Και δεν είναι μόνο αύξηση των τελών διέλευσης που επιβλήθηκε πρόσφατα. Είναι και το μεγάλο ξεπούλημα στους εργολάβους και η οικονομική αφαιμάξη των Ελλήνων για έναν επικίνδυνο δρόμο και για έργο που δεν έχει γίνει. Πρωτάκουστο. Δηλαδή το ελληνικό δημόσιο εκχώρησε τα δικαιώματά του σε ιδιώτες που ανέλαβαν την ανακατασκευή και συντήρηση του δρόμου. Οι οποίοι θα φτιάξουν το έργο με... δικά μας, στην ουσία, χρήματα, είτε με την προκαταβολή διοδίων, είτε ως φορολογουμένων. Και αφού το έργο ολοκληρωθεί με δικά μας, μην ξεχνιόμαστε, χρήματα, θα κληθούμε να τον ξαναπληρώσουμε για άλλα 30 τόσα χρόνια, όσα προβλέπονται από τη σύμβαση εκχώρησης, με νέα, πανάκριβα διόδια, τα οποία κάθε τόσο θα προσαυξάνονται σύμφωνα με τις απαιτήσεις των εργολάβων και τη συγκατάθεση του κράτους. Και άσε τον Έλληνα να κουρεύεται.

Το θέμα είναι άρα πολύ σύνθετο για το σήμερα και το αύριο. Ήδη υπήρξαν, και πολύ σωστά, οι πρώτες αντιδράσεις από οδηγούς και κατοίκους των περιοχών απ' όπου διέρχεται ο οδικός άξονας Κορίνθου-Πατρών, αλλά και διερχομένων από άλλες περιφέρειες της Πελοποννήσου και της Δυτικής Ελλάδας και προγραμματίζονται και άλλες πιο δυναμικές. Αν πρότεινα απ' αυτή τη θέση τις λύσεις που έχω κατά νου ώστε να έχουν αντίκτυπο και αντίκρισμα οι οποιεσδήποτε κινητοποιήσεις, σίγουρα θα με έσερναν σιδηροδόξο στον πρώτο εισαγγελέα που θα έβρισκαν.

Νοήμονες και πολλαπλώς δοκιμαζόμενοι πολίτες είμαστε και ο καθένας μας θα βρει από μόνος του ή με άλλους τον τρόπο ν' αντιδράσει και να τιμωρήσει τους υπεύθυνους για τα διόδια θανάτου που μας επιβάλλουν. Αλλωστε υπάρχουν ήδη κάποιες οργανώσεις πολιτών που έχουν αναλάβει το βάρος της αντίδρασης και αντίστασης στα καταχθόνια σε βάρος του λαού μας σχέδια.

Και αλίμονο αν δεν αντιδράσουμε. Γιατί τότε θα έρθουν τα ακόμα χειρότερα που σχεδιάζουν σε βάρος μας οι υπηρέτες ξένων αφεντάδων, οι υποτελείς της παγκοσμιοποίησης. Και τότε θα είναι πολύ αργά για να σηκώσουμε κεφάλι.

ΑΛΗ ΣΑΜΗ ΒΕΗΣ

Το εξώφυλλο του λευκώματος

Ο Αλή Σαμὴ Βέης γεννήθηκε στην Τουρκία γύρω στα 1870. Το 1892 αποφοίτα από την Αυτοκρατορική Ακαδημία Ναυτικού με τον βαθμό του ανθυποπλοιάρχου του μηχανικού και ξεκινά τη συστηματική ενασχόλησή του με την φωτογραφία χάρη στην οποία κέρδισε γρήγορα την εύνοια του Σουλτάνου Αβδούλ Χαμίτ Β' που υπήρξε λάτρης της φωτογραφίας. Ο Σουλτάνος, εκτιμώντας το έργο του, του απένειμε τον τίτλο του «Αρχιφωτογράφου και Ακόλουθου της Αυτού Μεγαλειότητος του Σουλτάνου».

Η πολιτική κατάσταση όμως στην αυτοκρατορική αυλή και συνακόλουθα η τύχη του Αλή Σαμὴ μεταβάλλονται καίρια με την επανάσταση των Νεότουρκων στα 1909. Ο Σουλτάνος στέλνεται εξόριστος στη Θεσσαλονίκη όπου θα τον ακολουθήσει μετά από αρκετές περιπλανήσεις και ο φωτογράφος. Εκεί ο Αλή Σαμὴ θα εργαστεί ως φωτογράφος και εκδότης διαφόρων εφημερί-

δων έως το τέλος του Α' Παγκόσμιου Πολέμου.

Στα χρόνια όμως της Μικρασιατικής Εκστρατείας η ζωή του φωτογράφου εισέρχεται στην πλέον παράδοξη φάση της, καθώς ο Αλή Σαμὴ θα εγκαταλείψει την Ελλάδα προκειμένου να συνεργαστεί με τον ελληνικό στρατό. Μετά την κατάρρευση του Μικρασιατικού Μετώπου, ο Αλή Σαμὴ επικηρύσσεται μαζί με άλλα 150 άτομα ως εχθρός του Κεμάλ και της Τουρκίας και καταδικάζεται ερήμην σε θάνατο. Το γεγονός αυτό τον ανάγκασε μαζί με πολλούς άλλους Έλληνες να επιστρέψει στη Θεσσαλονίκη όπου ανοίγει φωτογραφείο στην οδό Ρακτιβάν 4 πίσω από το Διοικητήριο.

Έτσι, για κάποιους μήνες το διάστημα 1925-1927 εργάζεται στο Άγιο Όρος. Από την εκεί διαμονή του προέκυψε το λεύκωμα με φωτογραφίες του Αγίου Όρους. Από το 1928 και έπειτα ο Αλή Σαμὴ οργάνει την Ελλάδα από ένα άκρο της ως το άλλο

Πάργα-Κρυονέρι: Η νεολαία Μεταξά 1937.

Φωτό Α. Σαμὴ Βέης

βγάζοντας φωτογραφίες τοπίων, μνημείων και αξιοθεάτων προκειμένου να εξασφαλίσει τα «προς το ζην». Τα ίχνη του αγνοούνται από το 1933. Ορισμένοι μελετητές θεωρούν ότι επέστρεψε στην Κων/πολη παρά το κλίμα που γι' αυτόν εξακολουθούσε να είναι αρκετά δυσμενές. Υπάρχει όμως και η άποψη ότι η Ελλάδα υπήρξε ο τόπος της τελευταίας του κατοικίας καθώς ατεκμηρίωτες πληροφορίες τον φέρνουν να φωτογραφίζει για τελευταία φορά στην Ήπειρο.

[Τον Αλή Σαμὴ Βέη το 1937 τον συναντάμε στην Φιλιπιάδα να διατηρεί φωτογραφείο. Επισκέπτεται την Πάργα και φωτογραφίζει τοπία και κατοίκους. Επιστρέφοντας στην Πάργα φέρει μαζί του ένα λεύκωμα με δώδεκα φωτογραφίες επικρωματισμένες (δέκα από την Πάργα και δύο από την Ανθούσα) και το προσφέρει με αφιέρωση το 1937 στον αείμνηστο Γιώργη Δέσκα.

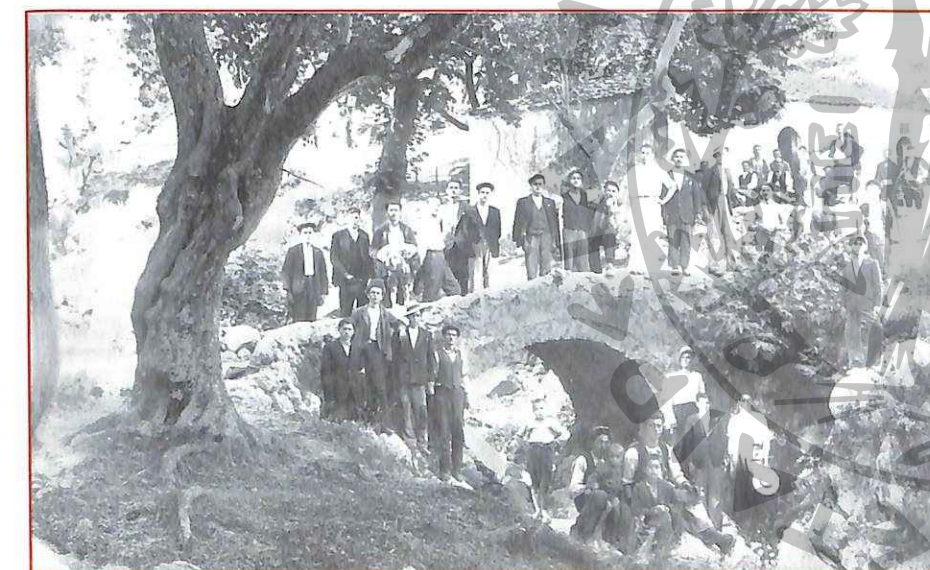
Η οικογένειά του παραχώρησε το λεύκωμα στον σύλλογο και ο σύλλογός μας το έδωσε στην Δημοσιότητα.

Πολλές από αυτές τις φωτογραφίες έχουν δημοσιευθεί στο πρωτοσέλιδο της έκδοσης του περιοδικού μας «Η ΠΑΡΓΑ».

Το Δ.Σ. του Συλλόγου ευχαριστεί την οικογένεια Δέσκα για την παραχώρηση του Ιστορικού λευκώματος.

Οι πληροφορίες μας λένε ότι υπάρχει ένα άλλο λεύκωμα του Σαμὴ Βέη με φωτογραφίες του Μαργαριτίου που δεν έχουν δημοσιευθεί].

Από τη Σύναξη

Ανθούσα-Το γεφύρι 1937.

Φωτό Α. Σαμὴ Βέης

Αμπντούλ Χαμίτ Β'
(1842-1918)

Οθωμανός σουλτάνος (1876-1909), ο οποίος συνέδεσε το όνομά του με τη μεταρρυθμιστική περίοδο του Τανζιμάτ. Ήταν γιος του σουλτάνου Αμπντούλ Μετζίτ Α' και ανήλθε στο θρόνο αφού απομάκρυνε τον αδελφό του Μουράτ Ε', ο οποίος έπασχε από ψυχική νόσο. Υπήρξε φιλελεύθερος και διάλεξε συνεργάτες με το ίδιο πολιτικό πνεύμα. Το Δεκέμβριο του 1876 δημοσίευσε το πρώτο οθωμανικό Σύνταγμα. Ο Αμπντούλ Χαμίτ υιοθέτησε αυτό το πολιτικό σχέδιο, έχοντας τη βεβαιότητα ότι οι δυτικές δυνάμεις δεν επρόκειτο να βοηθήσουν την αυτοκρατορία, και επομένως έπρεπε η οθωμανική εξουσία να βρει δικούς της τρόπους ενίσχυσης της θέσης της. Υιοθέτησε την πολιτική του πανισλαμισμού, ώστε να κερδίσει συμμάχους έξω από τα όρια της αυτοκρατορίας. Κατέπνιξε την εξέγερση των Αρμενίων το 1894 και κέρδισε τον Ελληνοτουρκικό πόλεμο του 1897. Ίδρυσε παιδαγωγικές ακαδημίες και ενίσχυσε τη δικαστική εξουσία. Κατέπνιξε με τρόπο αιματηρό εξεγέρσεις στη Μακεδονία και την Κρήτη και χαρακτηρίστηκε κόκκινος σουλτάνος, για τη σκληρότητα και τον αυταρχισμό του. Ανατράπηκε από το κίνημα των Νεότουρκων το 1908 και εξορίστηκε στη Θεσσαλονίκη και από εκεί στον Βόσπορο, όπου και πέθανε σε ηλικία 76 ετών.

Η 28Η ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Είναι συνήθεια συνδυασμένη με την επέτειο της 28ης Οκτωβρίου του 1940 να γίνονται αφιερώματα και να γράφονται πανηγυρικοί λόγοι, αφορμή τα ηρωικά κατορθώματα του έθνους στην κρίσιμη αναμέτρηση με τις δυνάμεις του φασισμού.

Παρά το γεγονός ότι όλες οι συνθήκες ήταν αντίξοες για τους Έλληνες οι επιτυχίες στο μέτωπο της Αλβανίας για μήνες είχαν καθιλωσει τους Ιταλούς. Τέτοιος εξευτελισμός μεγάλης δύναμης από ένα μικρό κράτος ήταν σπάνιο φαινόμενο της ιστορίας και κίνησε το θαυμασμό του πολιτισμένου κόσμου.

Ο πρωθυπουργός Ούνιτσον Τσώρτσιλ έλεγε ότι τώρα πια δε θα λέμε ότι οι Έλληνες πολεμάνε σαν ήρωες αλλά ότι οι ήρωες πολεμάνε σαν Έλληνες. Και άλλοι ηγέτες καθώς και ο τύπος στο εξωτερικό εκφράζονταν με θαυμασμό για τις επιτυχίες των Ελλήνων. Πέρα όμως από τα τετριμμένα και χιλιοειπωμένα είναι χρήσιμο κατά τη γνώμη μου να αναφερθεί μία πλευρά της εικαστικής έκφρασης συνδυασμένη με τον τύπο. Είναι η λαϊκή εικονογραφία η εμπνευσμένη από το έπος του 40. Οι νίκες στον ελληνοϊταλικό πόλεμο έκαναν τον Έλληνα να σταθεί με υπερηφάνεια και σεβασμό απέναντι στον ίδιο του τον εαυτό. Ήταν ο δημιουργός ενός φαινομένου που ανέτρεπε τη λογική των πραγμάτων και αναδείκνυε την υπεροχή της αρετής απέναντι στην άδικη ισχύ. Οι ειδήσεις έρχονταν απανωτές στα μετόπισθεν και όσοι ήταν στις πόλεις και στα χωριά διατηρούσαν ακμαίο το ηθικό της πρώτης ημέρας της επιστράτευσης και περίμεναν τις καλές ειδήσεις. Κάθε φορά που έρχονταν αυτές, ο λαός ξεσπούσε με ενθουσιασμό.

Τίτλοι εφημερίδων, γελοιογραφίες, πολεμικά ανακοινωθέντα, θεατρικές επιθεωρήσεις, τραγούδια, συνέθεταν τη διαρκή πανηγυρική ατμόσφαιρα του θριάμβου. Μέσα σ' αυτό το διαρκή πολύμορφο κυματισμό των εντυπώσεων εμφανίστηκαν οι λαϊκές εικόνες για να απεικονίσουν με φανταχτερό τρόπο τις μεγάλες νίκες του στρατού μας.

«Όπως περιμέναμε να διαβάσουμε τα νέα από τις εφημερίδες έτσι περιμέναμε να τα δούμε και με τα μάτια μας», αναπολούν οι άνθρωποι εκείνης της γενιάς. Ακόμα και η ανάγκη για την ενημέρωση του κοινού, σχετικά με το χώρο των πολεμικών επιχειρήσεων στον ελληνοϊταλικό πόλεμο, οδήγησε τους εκδότες να κυκλοφορήσουν χάρτες του πολέμου, γεωφυσικούς και πολιτικούς με τους σχετικούς υπομνηματισμούς.

Ο τύπος του '40 συμπεριφέρεται ως προς το πνεύμα με τη λαϊκή εικονογραφική παραγωγή αλλά και την εμπνέει και την τροφοδοτεί.

Η νίκη μας σε κάποια δύσκολη μάχη, το πάροισμο μιας πόλης που κατείχε ο εχθρός, επιβεβαιωμένα από τα πολεμικά ανακοινωθέντα, μόλις γινόταν κύρια είδηση στον ημερήσιο τύπο, κατά κανόνα αποτελούσαν το θέμα για μια λαϊκή εικόνα.

Ο χρόνος που θα κυκλοφορούσε η εικόνα μετά το γεγονός έπρεπε να περιοριστεί στο ελάχιστο. Εκεί συντελείτο ο μεγάλος άθλος των εκδοτών: ποιος θα προλάβει πρώτος να κυκλοφορήσει το επίκαιρο θέμα.

Η διαδικασία του τυπώματος των λαϊκών εικόνων γινόταν με τη λιθογραφική μέθοδο. Αν λάβουμε υπόψη τις τεχνικές δυσκολίες από τη σύνθεση του θέματος ως την εκτύπωση, δεν θα ήταν υπερβολή να πούμε ότι πράγματι μια ολόκληρη τάξη ανθρώπων ξενυχτούσε και δούλευε πυρετωδώς για την οπτική κάλυψη των γεγονότων του πολέμου.

Μόλις τυπώνονταν κυκλοφορούσαν αμέσως για πούλημα στους δρόμους. Ποσότητες προωθούνταν και στην επαρχία. Επίσης το Υπουργείο Τύπου και Τουρισμού έπαιρνε συχνά μια ποσότητα από λαϊκές εικόνες και τις προωθούσε στους στρατώνες και στις δημόσιες υπηρεσίες.

Εκδότες που κυκλοφόρησαν λαϊκές εικόνες το 40 είναι ο Απόλλων Παπαδημητρίου –εκδόσεις Άγκυρα– οι Αλέξανδρος και Ευάγγελος Παπαδημητρίου –εκδόσεις Αστήρ– ο Μίχος Σαλιβέρρος με τον ομώνυμο εκδοτικό οίκο, ο Δημήτρης Δημητράκος, ο Γεώργιος Παπαδημητρίου, η Λίθο-Καλφο και οι Έκτωρ Δούκας και Λώρης Μελετόπουλος.

Εκτός αυτών, το Νοέμβριο του 1940 μαθητές του εργαστηρίου χαρτακιτικής της Ανωτάτης Σχολής Καλών Τεχνών φιλοτέχνησαν μια σειρά από πίνακες εθνικής σκοπιμότητας με την καθοδήγηση των καθηγητών τους.

Εκδόθηκαν πέντε λιθογραφίες με τους τίτλους: «Οι ηρωίδες του 1940»,

«Έλα να τα πάρεις», «Έδωσες εσύ;», «Για τους στρατιώτες» και «Εμπρός της Ελλάδος παιδιά». Κεφαλαιογράμματοι επίτιτλοι και υπότιτλοι συνοδεύουν τη λαϊκή εικόνα, τη σχολιάζουν ή επεξηγούν το θέμα.

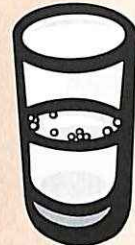
Καλλιτέχνες που συνέθεσαν τα θέματα των λαϊκών εικόνων είναι ο Κ. Γραμματόπουλος, Βάσω Κατράκη, Τάσος Αλεβίζος, Έκτωρ Δούκας, Ν. Νείρος, Φ. Αριστεύς, Πασχαλίδης, Ικουλάτος, Ι. Αννουσάκης.

Στέλιου Αναστασία
Φιλολόγος

Γνωρίζετε... ότι

Το τσίπουρο

Η λέξη «τσίπουρο» ή και «τσίκουδο» περιγράφει αρχικά τα κουκούτσια και κατ' επέκταση τα ζυμωμένα στέμφυλα με μικρή περιεκτικότητα σε χυμό σταφυλής. Η παραγωγή του τσίπουρου ξεκίνησε τον 14ο αιώνα στο Άγιο Όρος από μοναχούς. Με τα χρόνια εξαπλώθηκε σε διάφορες περιοχές της Ελλάδας, κυρίως στη Μακεδονία, την Ήπειρο, τη Θεσσαλία και την Κρήτη.

Μέχρι τις τελευταίες δεκαετίες του 20ού αιώνα η παραγωγή τσίπουρου γινόταν αποκλειστικά «κατ' οίκον», δεν υπήρχε δηλαδή μαζική βιομηχανική παραγωγή.

Το τσίπουρο είναι απόσταγμα από στέμφυλα (ή στράφυλα ή τσίπουρα) δηλαδή από τα ράκη των σταφυλιών που μένουν μετά το πάτημα και την εξαγωγή του μούστου για την παραγωγή κρασιού. Τα στέμφυλα για να μας δώσουν αλκοολούχο απόσταγμα θα πρέπει να μείνουν για κάποιες μέρες σε δοχείο. Άλλες φορές ζυμώνονται μόνα τους στο δικό τους δοχείο και άλλες μαζί με τον μούστο που πάει για κρασί. Τσίπουρο μπορούμε να πάρουμε τόσο από λευκά όσο και από κόκκινα σταφύλια. Η ζύμωση διαρκεί περίπου 30 μέρες όταν τα στέμφυλα ζυμώνονται μόνα τους και πολύ λιγότερο όταν ζυμώνονται μαζί με το μούστο. Τα τελευταία χρόνια, κάποιιοι αποσταγματοποιοί άρχισαν να αποστάζουν ολόκληρη τη μάζα του σταφυλοπολτού.

Η διαδικασία παραγωγής είναι λίγο-πολύ η ίδια σε όλα τα αποστακτήρια. Αφού πιεστούν τα σταφύλια για την εξαγωγή του γλεύκους, που προορίζεται για την οινοποίηση, τα στέμφυλα οδηγούνται σε ανοξείδωτες δεξαμενές όπου τα σάκχαρα του ελάχιστου γλεύκους που έχει απομείνει ζυμώνουν σε μια μάλλον χαμηλή θερμοκρασία, γύρω στους 20°C. Όταν ολοκληρωθεί η ζύμωση, τα στέμφυλα αποστάζονται σε μικρούς χάλκινους άμβυκες ασυνεχούς (διπλής) απόσταξης. Κατά την απόσταξη προστίθενται συνήθως στον αποστακτήρα, εκτός από τα στέμφυλα, διάφορες αρωματικές ουσίες, όπως γλυκάνισος, μάραθος κ.ά. ή στην Κρήτη φύλλα καρυδιάς. Ο γλυκάνισος είναι η αιτία του «ασπρίσματος» του τσίπουρου όταν προστίθεται νερό ή πάγος.

Ορισμένες φορές το τσίπουρο αποστάζεται και δεύτερη φορά, αφού έτσι βελτιώνεται η ποιότητά του.

Σήμερα, οι όροι η «ρακή» ή το «ρακί» και «ρακιτζής» δεν χρησιμοποιούνται πια επισήμως, παρ' ότι σε πολλά μέρη ο όρος επιζεί, κυρίως για τα προϊόντα χωρικής απόσταξης. Επίσης, στη Δυτική Κρήτη, η τσίκουδιά εξακολουθεί να λέγεται και «ρακή».

ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ

ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ - ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Παροιμίες για τον Οκτώβριο

Οκτώβρης και δεν έσπειρες, σιτάρι λίγο θα 'χεις.
Οκτώβρη και δεν έσπειρες, οκτώ σακιά δε γέμισες.
Οκτώβρη και δεν έσπειρες, τρία καλά δεν έκαμες.
Όποιος σπέρνει τον Οκτώβρη, έχει οκτώ σειρές στ' αλώνι.
Τον Σεπτέμβρη τα σταφύλια, τον Οκτώβρη τα κονδούνια.
Οκτώβρη και δεν έσπειρες καρπό πολύ δεν παίρνεις.
Τ' Αϊ Λονκά σπείρε τα κουνιά.
Άγιε Δημητράκη μου, μικρό καλοκαιράκι μου.

Παροιμίες για τον Νοέμβριο

Νοέμβρη οργώματα κι ελιές, δεν απολείπουν οι δουλειές.
Ο Νοέμβρης έκλεισε; Τα ζευγάρια είναι στο στάβλο.
Το Νοέμβρη και Δεκέμβρη φύτενε καταβολάδες.
Η Πούλια βασιλεύοντας, το μήνυμά της στέλνει.
Ούτε τσοπάνος στα βουνά ούτε ζευγάς στους κάμπους.
Ο Νοέμβρης σαν θα έλθει τα γομάρια μέσα κλείνει.
Όποιος σπείρει τον Νοέμβρη ούτε σπόρο δεν θα πάρει.
Όταν έρθει ο Νοέμβρης σιγομαίνει ο χειμώνας.

Παροιμίες για τον Δεκέμβριο

Δεκέμβριος, Χριστού γέννηση και καλός μας Χρόνος.
Το τραγούδι με τον τρύφο, το Δεκέμβρη παραμύθι.
Χιόνι τον Δεκέμβριο, χρυσάφι τον καλοκαιριού.
Να 'ναι Χριστούγεννα στεγνά, τα Φώτα χιονισμένα, χαρά σ' εκείνο το γεωργό, που 'χει πολλά σπασμένα.
Να 'ναι Χριστούγεννα στεγνά, τα Φώτα χιονισμένα, και τα Λιμπού βροχούμενα, αμύδια γιομισμένα.
Άγια Βαρθάρα μίλησε κι ο Σάββας απεκοίθει:
– Μαζέψτε ξύλα κι άχυρα και σούτε και στο μύλο, γιατί Αϊ Νικόλας έρχεται στα χιόνια φορτωμένος.
Χειμωνιάτικη γέννα, καλοκαιρινή χαρά.
Απ' τα Νικολοβάρα αρχίζει ο χειμώνας.
Γύρω γύρω τον Χριστού, η κορφή τον χειμωνιού.
Άγια Βαρθάρα γέννησε και ο Σάββας το εδέχθη, και ο Αϊ Νικόλας έτρεξε να πάει να το βαφτίσει.

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

Άγιος Βασίλης έρχεται...

Κάθε χρόνο τις μέρες των Χριστουγέννων και της Πρωτοχρονιάς σε κάθε γωνιά της γης εκατομμύρια παιδιά περιμένουν ανυπόμονα τον ερχομό του Άι-Βασιλή, του αγαπημένου ασπρομάλλη γέροντα, που με το σακί του γεμάτο δώρα θα ταξιδέψει στον κόσμο ολόκληρο, για ν' αφήσει κάτω από κάθε χριστουγεννιάτικο δένδρο τα δώρα που του ζήτησαν, με τα γράμματα ή τις ευχές τους, τα παιδιά του κόσμου.

Η παράδοση αυτή, κοινή σε όλους τους Χριστιανούς, έχει τις ρίζες της στη γιορτή του Χειμερινού Ηλιοστασίου, που γιόρταζαν, από την προϊστορική ακόμη εποχή, όλοι σχεδόν οι λαοί της Βόρειας και Δυτικής Ευρώπης. Τη μέρα εκείνη των Γενεθλίων του Ανίκητου Ήλιου, που μετά την χειμερινή ισημερία ξαναγεννιόταν μέσα από το χειμώνα και το σκοτάδι, οι άρχοντες κάθε τόπου συνήθιζαν να γιορτάζουν μαζί με τους υπηκόους τους στους δρόμους, προσφέροντας δώρα στα μικρά παιδιά.

Στις παραδόσεις των λαών της Ευρώπης υπάρχει παντού κάποιο μυθικό πρόσωπο -νεράιδα, ξωτικό ή θεός- που κάποια συγκεκριμένη ημέρα του χρόνου και για κάποιο επετειακό συνήθως λόγο, μοιράζει δώρα στα μικρά παιδιά. Τέτοιοι είναι ο καλοκάγαθος γίγαντας Γκαρκάν στην παράδοση των Κελτών, που κουβαλούσε πάντα ένα τεράστιο καλάθι γεμάτο δώρα, η Λα Μπεφάνα στην Ιταλία, που μοίραζε δώρα στα παιδιά και αποκάλυπτε στις νέες και στους νέους μυστικά σχετικά με το μελλοντικό τους γάμο, αλλά και η γριά Μπαμπούσκα στη ρωσική παράδοση, που καταδικάστηκε να τριγυρνάει την ημέρα των Θεοφανίων και να μοιράζει δώρα στα παιδιά, σαν τιμωρία, επειδή έδωσε λάθος κατευθύνσεις για το δρόμο προς τη Βηθλεέμ.

Η χριστιανική θρησκεία με την επικράτηση της προσπάθησε να αντικαταστήσει τα σύμβολα του ειδωλολατρικού παρελθόντος με δικούς της αγίους, προστάτες των παιδιών και χορηγούς δώρων. Έτσι δημιουργήθηκε η μορφή του Άι-Βασιλή που, παρά το διαφορετικό του όνομα από χώρα σε χώρα -Περ Νοέλ στη Γαλλία, Saint Nicholas στη Γερμανία, Σάντα Κλάους στους βορειοευρωπαίους και βορειοαμερικανούς- ταυτίζεται παντού με το καλό πνεύμα των Χριστουγέννων και της Πρωτοχρονιάς. Είναι ο χοντρούλης, γελαστός γέροντας με την μακριά άσπρη γενειάδα την κόκκινη στολή και τις μαύρες μπότες. Ταξιδεύει από χώρα σε χώρα μ' ένα υπάμενο ελκίθρο φορτωμένο δώρα, που το σέρνουν τράνδοι, τριγυρνάει στα σπίτια από την καμινάδα κι αφήνει κάτω

από το χριστουγεννιάτικο δένδρο τα δώρα των παιδιών.

Στην Ελλάδα το καλό πνεύμα της Πρωτοχρονιάς ταυτίστηκε με το Μέγα Βασίλειο, τον μεγάλο ιεράρχη, επίσκοπο Καισαρείας της Καππαδοκίας, που η εκκλησία μας τιμά τη μνήμη του την 1η Ιανουαρίου. Ο Μέγας Βασίλειος ήταν ένας βαθιά μορφωμένος και εξαιρετικά δραστήριος άνθρωπος. Πέθανε νέος, 49 μόλις ετών, την 1η Ιανουαρίου του 379 μ.Χ. και πάμφτωχος, μα άφησε πίσω του ένα πλούσιο έργο. Εκτός από τα αμέτρητα συγγράμματα του και τη μάχη του εναντίον του αρειανισμού έγινε γνωστός κυρίως για τη φιλανθρωπία του. Φρόντισε να χτιστούν νοσοκομεία, φτωχοκομεία, ορφανοτροφεία και γηροκομεία και φρόντιζε πάντα όσους είχαν την ανάγκη του. Γι' αυτό δικάια οι Έλληνες τον ταύτιζαν με τον φορέα των δώρων της Πρωτοχρονιάς, υιοθετώντας το δυτικό, εμφανισιακό πρότυπο του Σάντα Κλάους και αλλάζοντας του απλά το όνομα.

Ο Άι - Βασίλης των Ελλήνων απέχει πολύ από το χοντρούλη και εύθυμο Σάντα Κλάους της Βόρειας Ευρώπης. Η παράδοση και οι γραπτές μαρτυρίες τον παρουσιάζουν αδύνατο, μελαγχρινό, με μαύρα γένια και γελαστό πάντα. Σύμφωνα με την παράδοση αμέσως μετά τα Χριστούγεννα ξεκινούσε πεζός μ' ένα ραβδί στο χέρι, απ' όπου με θαυμαστό τρόπο βλάσταιναν ή ζωντάνευαν κλαδιά και πέδρικες, σύμβολα δώρων, και περνούσε από διάφορους τόπους. Δεν έφερνε στους ανθρώπους δώρα. Τα δώρα του ήταν περισσότερο συμβολικά: η ιερατική ευλογία του και η καλή τύχη.

Από τον Άγιο Βασίλειο ξεκίνησε και η παράδοση της βασιλόπιτας της Πρωτοχρονιάς με το τυχερό φλουρί. Όπως η παράδοση αναφέρει, όταν ο Μέγας Βασίλειος ήταν Επίσκοπος στην Καισάρεια, ο τότε Έπαρχος της Καππαδοκίας πήγε στην πόλη για να εισπράξει φόρους. Οι κάτοικοι ζήτησαν τότε τη βοήθεια του ποιμενάρχη τους. Αυτός τους συμβούλεψε να φέρουν ό,τι πιο πολύτιμο έχουν και, αφού μάζεψαν πολλά δώρα, κοσμήματα και χρυσά νομίσματα, βγήκαν μαζί με το Δεσπότη τους να προϋπαντήσουν τον Έπαρχο. Η εμφάνιση και η πειθώ του Μεγάλου Βασιλείου καταπράυνε τον Έπαρχο, ο οποίος τελικά δε θέλησε να πάρει τα δώρα. Όταν όμως ο Άγιος Βασίλειος προσπάθησε να μοιράσει, στους πιστούς τα δώρα που ο καθένας είχε προσφέρει, ο χωρισμός αποδείχτηκε ιδιαίτερα δύσκολος, καθώς πολλοί είχαν προσφέρει όμοια κοσμήματα και νομίσματα. Τότε ο Μέγας Βασίλειος τους διέταξε να φτιάξουν το απόγευμα του Σαββάτου πίτες και να βάλουν μέσα σε κάθε μία από ένα αντικείμενο. Την επομένη τους τις μοίρασε και, σαν από θαύμα, κάθε ένας βρήκε μέσα στην πίτα αυτό που είχε προσφέρει.

Είτε όμως σαν μεσαιωνικός πεζοπόρος, είτε σαν εύθυμος Σάντα Κλάους, ο Άγιος Βασίλειος, ο πρωτοχρονιάτικος δικός μας Άι - Βασίλης, έμεινε στην αντίληψη του λαού μας σαν ένας ανθρώπινος άγιος, που ζει και περπατά ανάμεσα μας. Ένας καλοδεχούμενος επισκέπτης, που κάθε πρώτη του χρόνου ξεκινά από την Καισάρεια της Καππαδοκίας και ταξιδεύει στον κόσμο, χαρίζοντας την ευχή του και την καλή τύχη.

* Και ένα χαρακτηριστικό της επικράτησης κάποιων πολυεθνικών: Μέχρι τη δεκαετία του '30 η στολή του Άι - Βασιλή είχε τα χρώματα του ουράνιου τόξου. Τότε τον χρησιμοποίησε για μία διαφήμιση της Coca-Cola και, για τις ανάγκες του διαφημιστικού, έβαψε τη στολή του με το χαρακτηριστικό της κόκκινο χρώμα. Όπως δηλαδή τον γνωρίζουμε μέχρι σήμερα.

Η Ιστορία των καλικαντζάρων

Λέγανε οι γιαγιάδες τα παλιά χρόνια στα εγγόνια τους για να κάθονται ήσυχα ότι κάθε νύχτα του Δωδεκαήμερου στους δρόμους του χωριού και στα χαλάσματα κυκλοφορούσαν οι Καλικαντζάρους.

Μα τι ήταν αυτοί οι καλικαντζάρους;

Όπως λοιπόν έλεγαν οι παλιές γιαγιάδες, ήταν αερικά, ξωτικά.

Τους φαντάζονταν σαν κάτι μαυριδερά, ψηλά και κοκαλιάρικα κακάσχημα όντα, κάτι μεταξύ ζώου και ανθρώπου και που συ-

νέχεια, όλη την ώρα, χοροπηδούσαν γκρινιάζοντας, φωνάζοντας και τραγουδώντας.

Όλο το χρόνο βρίσκονταν κάτω από τη γη, στον κάτω κόσμο και ζήλευαν τον απάνω κόσμο. Γι' αυτό λοιπόν, άλλοι με πριόνια, άλλοι με τσεκούρια κι άλλοι με μπαλντάδες έβαζαν όλη τη δύναμή τους να κόψουν τους στύλους, που πάνω σε αυτούς στηρίζεται η γη και να την κάνουνε να βουλιάξει.

Όταν έφτανε το βράδυ της παραμονής των Χριστουγέννων, από φόβο μη βουλιάξει η γη και τους πλακώσει, έφευγαν κι ανέβαιναν στον απάνω κόσμο, στη γη, για να τυραννήσουν τους ανθρώπους που θα έβρισκαν μπροστά τους.

Έτσι λοιπόν οι καλικαντζάρους το Δωδεκαήμερο γύριζαν στους δρόμους, ανέβαιναν στα κεραμίδια και καμιά φορά, όπως λέγανε, έμπαιναν από την καμινάδα του τζακιού σε σπίτια που δεν τα είχαν θεματίσει οι νοικοκυραίοι τους.

Γι' αυτό, για καλό και για κακό, εκείνες τις ημέρες φροντίζανε να φράζουν τις τρύπες των τζακιών με πανιά. Ακόμα καίγανε λιβάνι σε θυμιατό κοντά στο τζάκι, γιατί οι καλικαντζάρους δεν άντεχαν αυτή τη μυρωδιά.

Λέγανε κάποιοι, παλιά, πως μια γυναίκα αφού ετοίμασε τα γλυκά της, βασιλόπιτες, κουραμπιέδες, μελομακάρονα, είδε από το παράθυρο πως ξημέρωσε.

Όμως είχε ξεγελαστεί από το φεγγάρι, γιατί όπως λένε: «τον Γενάρη το φεγγάρι παρά λίγο ν' ναι μέρα».

Έτρεξε λοιπόν αυτή η γυναίκα και ξύπνησε τα παιδιά της για να τα στείλει με τα γλυκά για ψήσιμο στο φούρνο. Τα παιδιά σηκώθηκαν πρόθυμα, πήρε το καθένα από ένα ταψί και ξεκίνησαν για το φούρνο.

Όμως η αγγή αργούσε να έρθει και ξαφνικά μέσα από τα κοντινά στενά ακούστηκαν αγριοφωνάρες και δυνατά γέλια. Σε ελάχιστο χρόνο ο δρόμος γέμισε με καλικαντζάρικα. Άρπαζαν τα παιδιά, τους πετάζανε ό,τι κρατούσαν και άρχισαν έναν τρελό χορό χτυπώντας τα ταψιά και φώναζαν: «-Ω! ... στραβά ταψιά, με τα ψεύτικα ψωμιά, άλλα μα τι άσχημα, πηδάτε βρε μπαγάσικα ...».

Την ώρα που λάλησε ο πρώτος πετεινός, εξαντλημένα τα καλικαντζάρικα αφήσανε τα ταψιά πετάγονται στα κεραμίδια ενός σπιτιού κι άρχισαν να φεύγουν τρέχοντας με στριγκλιές και γέλια, βγάζοντας έξω τις γλώσσες τους που ήταν κατακόκκινες σαν τις γλώσσες της φω-

τιάς και κουνούσαν τις ουρές τους εδω κι εκεί... Όταν ξημέρωσε και βγήκαν οι άνθρωποι να πάνε στις δουλειές τους, βρήκαν στο δρόμο τα τρία παιδιά μισολιπόθυμα, χωρίς να έχουνε δυνάμεις για να σηκωθούν.

Τα κουνήσανε, τα ραντίσανε με αγιασμό και όταν συνήλθαν, διηγήθηκαν τι τους είχαν κάνει τα καλικαντζάρικα. Αυτά λέγανε οι παλιοί για τους καλικαντζάρους κι όλοι φοβόντουσαν να βγουν έξω από τα σπίτια τους πριν ξημερώσει, όλο το Δωδεκαήμερο.

«Οι έξω από δω». Είναι οι γνωστοί σε όλους μας καλικαντζάρους. Πρόκειται για δαιμονικές μορφές που ζουν στα έγκατα της Γης και κατά τη διάρκεια της χρονιάς πριονίζουν το δέντρο της Γης για να γκρεμίσουν τον κόσμο. Το δωδεκαήμερο ανεβαίνουν πάνω για να πειράζουν και να μοιάσουν τους ανθρώπους. Η ονομασία τους προέρχεται από το επίθετο «καλός» και από το «κάνθαρος». Ο λαϊκός άνθρωπος φανταζόταν τους καλικαντζάρους τριχωτούς με μορφή τράγου που σύχναζαν στα τρίστρατα. Τους εξευμένιζαν καίγοντας αλάτι ή κρεμώντας πίσω από την πόρτα κατωσάγονο ή πανωσάγονο χοίρου. Οι καλικαντζάρους εξαφανίζονταν τα Φώτα με τον αγιασμό των νερών.

Η ιστορία της Χριστουγεννιάτικης κάλτσας

Υπήρχε κάποτε ένας ευγενικός και καλόκαρδος κύριος όπου η γυναίκα του είχε πεθάνει από βαριά αρρώστια και τον είχε αφήσει απογοητευμένο με τρεις κόρες να μεγαλώσει. Μετά που έχασε όλα του τα χρήματα σε ανώφελες και κακές επενδύσεις, η οικογένειά του χρειάστηκε να μετακομίσει σε μια χωριάτικη καλύβα, ενώ οι τρεις του κόρες έκαναν μόνες τους το μαγειρέμα, το ράψιμο και το καθάρισμα του σπιτιού.

Όταν ήρθε ο καιρός να παντρευτούν οι κόρες, ο πατέρας έπεσε σε μεγαλύτερη κατάθλιψη εφόσον οι κόρες του δεν θα έβρισκαν να παντρευτούν χωρίς προίκα και χρήματα για να δώσουν στην νέα οικογένειά του συζύγους τους.

Μία νύχτα, που οι κόρες είχαν πλύνει και απλώσει τα ρούχα τους και τις κάλτσες τους στο τζάκι για να στεγνώσουν, έπεσαν για ύπνο. Ο Άγιος Βασίλης γνώριζε την απόγνωση και την ατυχία του πατέρα και σταμάτησε στο σπίτι του. Κοίταξε μέσα από το παράθυρο και είδε ότι η οικογένειά είχε πέσει για ύπνο.

Επίσης παρατήρησε και τις κάλτσες των κοριτσιών που κρέμονταν στο τζάκι. Και τότε του ήρθε η έμπνευση και αφού πήρε από το πουργί του τρία μικρότερα πουργιά με χρυσό, πήγε και τα πέταξε με προσοχή από την καμινάδα έτσι ώστε να πέσουν μέσα στις κάλτσες.

Το επόμενο πρωί που ξύπνησαν οι κόρες, βρήκαν για μεγάλη τους έκπληξη τις κάλτσες τους να περιέχουν χρυσάφι. Έτσι ο ευγενής πατέρας τους θα κατάφερνε να δει τις κόρες του να ζουν ευτυχισμένες και μια καλή ζωή με αυτό το χρυσό, και έζησε πολλά πολλά χαρούμενα χρόνια και ο ίδιος.

Τα παιδιά όλων του κόσμου συνεχίζουν την παράδοση να κρεμούν κάλτσες τα Χριστούγεννα στο τζάκι τους με την ελπίδα να τους τις γεμίσει ο Άγιος Βασίλης. Αυτό το έθιμο κρατά με μερικές παραλλαγές.

Στην Γαλλία τα παιδιά τις βάζουν δίπλα στο τζάκι, ενώ στην Ολλανδία τις γεμίζουν με άχρωμο και καρότα για τα ελάφια του Αγίου Βασιλή. Στην Ουγγαρία τα παιδιά γυαλίζουν τα παπούτσια τους πριν τα βάλουν δίπλα στο τζάκι ή το παράθυρο. Στην Ιταλία τα παιδιά αφήνουν τα παπούτσια τους έξω κατά τα Θεοφάνια, για να τα βρει η καλή μάγισσα. Και τέλος, στο Πόρτο Ρίκο τα παιδιά βάζουν κάτω από τα κρεβάτια τους πρασινάδα και λουλουδία για τις καμίζες των τριών Μάγων.

Καινούργιος Χρόνος

Συνέχεια από τη σελίδα 1

Εξάλλου, οι ευχές που βγαίνουν από τα βάθη της ψυχής και γράφονται στις ποικιλόμορφες μάρκες με τόση θέρμη, ζουν την βαθειά νοσταλγία του ανθρώπου για κάτι το καλύτερο.

Μια χαρά γνησιώτερη. Ευτυχία σταθερότερη, φιλία ειλικρινέστερη, ειρήνη πραγματική, δικαιοσύνη αληθινή, αγάπη ζωντανή. Να τι εύχεται ο άνθρωπος να πραγματοποιηθεί κατά τον καινούργιο χρόνο.

Ειδικά ο νέος, ατενίζει το μέλλον με περισσότερη αισιοδοξία. Ελπίζει στον θρίαμβο των αγώνων του και των ευγενικών του προσπαθειών. Ανθίζουν μέσα του νέοι πόθοι και ανατέλλουν γλυκά όνειρα για την ζωή, για το μέλλον του.

Σχεδιάζει νέες κατευθύνσεις και συλλαμβάνει καινούργια οράματα. Θέτει νέους σκοπούς και καινούργια μέσα για την πραγματοποίηση των διακαών πόθων του, και των νέων αξιών του.

Νοσταλγός καινούργιου κόσμου και νέας ζωής ο άνθρωπος, αναμένει εναγώνια μια βασιλεία διάφανη από καλωσύνη και αγάπη. Ελπίζει ότι νέα πνοή θα εμφυσήσει επάνω σ' όλα τα έργα του, και θα δώσει σ' αυτά ζωηρότητα και ζωντάνια.

Βλέπει τον χρόνο που έφυγε με ασταμάτητη ορμή και εξηφανίσθη στον ωκεανό της αιωνιότητας και αναλογίζεται: «τα πάντα ρει».

Διερωτάται: τι είναι η ζωή; «Ατμής η προς ολίγου φαινομένη, έπειτα δε αφανιζομένη» που γράφει ο Ιάκωβος; βίος ελαφρότερος δρομέως όπως τονίζει ο Ιώβ; «ποταμός» όπως λέγει ο Μέγας Βασίλειος, ρέων ενδελεχώς και κύμανοιν αλληπαλλήλους πληρούμενος; «Δένδρον είναι η ζωή που φυλλορροεί, άνθος που κάθε χρόνο μαδάει και από ένα πέταλο, ώσπου ολόκληρο να μαραθί;

Όνειρο –λέγει ο Χρυσόστομος, που με την εμφάνιση της ημέρας διαλύεται. Να, τι είναι η ζωή. Ο καινούργιος χρόνος που ατενίζομεν με τόσες χαρές, δεν είναι τίποτε άλλο παρά ένα βήμα προς την αιωνιότητα. Γι' αυτό, φίλε μου, το βραχύτατο διάστημα της επίγειας ζωής, πρέπει να το αξιοποιείς με έργα αγαθά και ενάρεστα προς τον Θεό, με πράξεις που καταξιώνουν την ζωή. Θα πρέπει ο κάθε νέος να καταλογίζει τα έργα της περασμένης χρονιάς, όπως οι Αρχαίοι μαθηται του Φιλοσόφου Πυθαγόρα.

Κριτική και αυτοέλεγχος, στα έργα μας, στα δημιουργήματά μας, στις σκέψεις μας, στα ψυχικά φτερουγίσματά μας.

Ψυχικοί υπολογισμοί, πρέπει να είναι το έργο μας στο ξεψύχιμα του χρόνου. Είναι η πιο θετική συμβολή στο δημιουργικό οικοδόμημα της νέας χρονιάς.

Ο χρόνος είναι χρήμα, time is money, λέει μία Αγγλική παροιμία. Γι' αυτό επιβάλλεται άμεση στροφή προς τον εαυτό μας, ενδοστροφικοί στοχασμοί. Ανίχνευση του ψυχικού πεδίου.

Η προσωπική μελέτη του εαυτού σου φίλε μου, η οποία θα γίνει φυνικό με θερμή προσευχή και με επίκληση της χάριτος του Θεού και μέσα στην ηρεμία και οιγαλία του δωματίου σου, θα σου δείξει σε τι νοτιέρηρες τον περασμένο χρόνο. Τι μπορούσες να κατορθώσεις, αλλ' όμως αδιαφόρηρες; τι μπορούσες ν' αποφύγεις,

αλλ' όμως δουλικά και απρόσεκτα υπέκυψες;

Τι έγραρες τελικά στην κατάλευκη σελίδα του βιβλίου της ζωής; Θα κάνεις καταλογισμό των καλών και των κακών σου πράξεων. Έτσι θα πάρεις πολύτιμα διδάγματα για το μέλλον και προσεκτικότερα θα ριχθείς στην οικοδομή.

Ευρύτερα θα εξετάσεις τον κόσμο για να διδαχθείς και από εκεί, τι προσέφερε ο κόσμος, ο πολιτισμένος, η ιστορία στην ανθρωπότητα, και τι αποτελέσματα είχε η προσφορά αυτή στην ευτυχία και την χαρά του ανθρώπου. Έργα τεράστια, καταπληκτικά, θα μου απαντήσεις, το ξέρω, που καταπλήσσουν και θαμπώνουν το ανθρώπινο μάτι. Κοντεύουμε να φθάσουμε σ' άλλους πλανήτες, να γνωρίσουμε άγνωστους κόσμους και νέους ανθρώπους. Διαπλανητικά ταξίδια, δορυφόροι, θαύματα που συκινούν. Οργιαστική ανάπτυξη του τεχνικού και μηχανικού πολιτισμού. Κυριαρχία στην φύση και κατάκτηση του παντός.

Ο άνθρωπος ανέβηκε τόσο ψηλά... Τι μ' αυτό; θα σου απαντήσουν. Ο άνθρωπος, παρ' όλη αυτή την παντοδυναμία του στενάζει, υποφέρει, πάσχει, θλίβεται, πεθαίνει. Λέπει η ευτυχία από την ζωή του.

Εξαφανίσθηκε η χαρά από το πρόσωπό του, έσβησε η αισιοδοξία από τα μάτια του. Χάθηκε η ελπίδα από το μέτωπό του, μαράθηκαν οι πόθοι εις την ψυχήν του, διεσκορπίσθησαν τα χρυσόννεφα από την καρδιά του. Μοιάζει ο σημερινός πολιτισμένος, φίλε μου, με τον Πύργο του Βαβέλ. Οι δυστυχισμένοι ήθελαν να φθάσουν στον Ουρανό και ο Θεός τους άφησε να φθάσουν αρκετά υψηλά. Επροχώρησαν τον ανήφορο, έπίστεψαν ότι κοντεύουν να φθάσουν στον Θεό, ώσπου σε μιά στιγμή, σύγχυση και ταραχή διακόπτει το έργο τους και γκρεμίζονται, πολύ χαμηλά, παιδί μου, και «ην ή πτώσις αυτών μεγάλη».

Όταν λείψει ο Θεός, όλα εξαφανίζονται. Τίποτε το ωραίο και ευγενικό δεν πραγματοποιείται. Την αλήθεια αυτή την βλέπεις ολοζώντανη σήμερα και την ακούς ολοκάθαρη στον τύπο και στο ραδιόφωνο και σ' όλα τα μέσα που διαθέτει ο άνθρωπος.

Λέπει η χαρά και η ευτυχία διότι λείπει ο Θεός το πνεύμα και οι πνευματικές αξίες της ζωής, γι' αυτό ο άνθρωπος για τον άνθρωπο έγινε λύκος καθώς λέγει Αρχαίο Λατινικό δόγμα «homo homini lupus».

Γι' αυτό η έχθρα του ανθρώπου προς τον άνθρωπο, το μίσος και η κακία, η απάτη και η αισχροκέρδεια.

Το αλληλοφάγωμα και η αλληλοεξόντωση.

Ας γίνει δίδαγμα αυτό στην νέα γενεά που εύχεται ένα χαρούμενο και ευτυχισμένο χρόνο. Θα πρέπει με την νέα χρονιά η εργασία για την πνευματική σου καλλιέργεια να είναι πιο εντατική, πιο άγρυπνη η φροντίδα για τον εσωτερικό πλουτισμό της ψυχής σου με αρετές και ουράνια χαρίσματα. Μεγαλύτερες προσπάθειες στα μαθήματά σου.

Περισσότερος ζήλος στην αύξηση των γνώσεων. Ισχυρότερος ο αγώνας κατά τον κακού και της αμαρτίας. Θετικώτερη θεμελίωση της πνευματικής σου ζωής.

Εκμετάλλευσες του χρόνου για τον πνευματικό σου καταρτι-

σμό. Φλογερότερη πίστη, συχνότερη προσευχή. Τακτικώτερα η εξομολόγηση και η θεία Ευχαριστία, προσεκτικώτερες οι ενέργειές σου, οι πράξεις σου.

Ξερρίζωσε τις κακές σου συνήθειες πιο φιλεύσπλαγχος, πιο ομιλητικός γίνου, πιο ευγενής στους τρόπους σου στις εκδηλώσεις σου, πρόσεχε τις συντροφίες σου, δημιούργησε έναν καλύτερο χαρακτήρα.

Αυτά πρέπει να είναι τα φωτεινά συνθήματα της νέας χρονιάς. Νέα κινήσεις, καινούργιο πνεύμα, νέες δυνάμεις, καινούργιος αγώνας, νέα σου αισθήματα, νέες σκέψεις, καινούργιοι πόθοι και όνειρα, νέοι οραματισμοί, καινούργια ζωή.

Ας ισχύσουν και για σένα οι στίχοι του Γκαίτε:

«Καινούργια ζωή αρχινά ξανά,
με ολόχαρα φρένα
και νέα τραγούδια
θα ηχήσουν για σένα».

Έτσι φίλε μου ο καινούργιος χρόνος ας γίνει χαρούμενο ξεκίνημα νέας ζωής, νέων προσπαθειών και νέων αγωνισμάτων. Περισσότερη ομορφιά στη ζωή, ωραιότερα και ευγενεστέρα προσωπικότης, φωτεινότερος χαρακτήρ, αξιοποίηση του νέου χρόνου.

Ανύψωσις πνευματική, δημιουργία νέων ιδανικών, περισσότερη ορμή προς τα άνω. Έτσι ο καινούργιος χρόνος θα είναι ευλογημένος από τον Θεό. Έτσι η χαρά και η ευτυχία που με τόση ζέση εύχονται οι άνθρωποι θα γίνουν πραγματικότητες, αληθινές.

Η Ιστορία θα πάρει καλύτερο νόημα, ο πολιτισμός πλουσιώτερο περιεχόμενο. Θα επέλθη αδελφούνη και αγάπη στους ανθρώπους. Θα βασιλεύει η γαλήνη και η ειρήνη του Θεού στα άτομα, στις οικογένειες και στις κοινωνίες του ανθρώπου.

Η ανθρωπότης θα βαδίζει ευτυχομένη επάνω στις αιώνιες σιδηροτροχιές του χρόνου που έρχεται και παρέρχεται και ο άνθρωπος θα ζει πάντοτε με έντονο το συναίσθημα της χαράς και της ευτυχίας, της μακαριότητος.

Παναγιώτης Γρ. Κυρούσης

«Προς τα ύψη»

Πάργα 1960

Χειροτονία πρεσβυτέρου

Κωνσταντίνου Κόκορη

Στις 21 Δεκεμβρίου ο αγαπητός στην Παργινή κοινωνία Κωνσταντίνος Κόκορης χειροτονήθηκε πρεσβύτερος από τον σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Φιλιατών Γηρομερίου και Πάργας Τίτο. Η χειροτονία έγινε στο Ναό του Αγίου Νικολάου Πάργας.

Η απόφαση του σεβασμιώτατου είναι επιτυχής και δικαιώνει την χρόνια επιθυμία του Κωνσταντίνου Κόκορη να υπηρετήσει την εκκλησία.

Του ευχόμαστε άξια διακονία

Φωτο σκιές του παρελθόντος

Πάργα 1965. Γρηγόρης Κορμπάλας, Νάτσος Γκούλιουρας, Πάσχος Κώτσιος, Γιώργος Τσοβίλης, στη βάρκα του Πάσχου «Ναυσικά». Η φωτο είναι από αφιέρωμα στην Πάργα του περιοδικού «Φαντάζιο».

Πάργα-Αγορά 1960. Λάμπης Τζούρος.

(Φωτό Σπ. Μελετιός)

Φωτορεπορτάζ

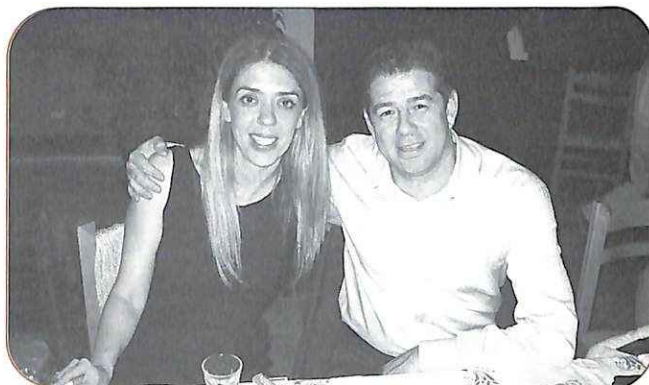
18-10-08: Πέτρος Δέσκας, Θεοδώρα Κατσούνου.

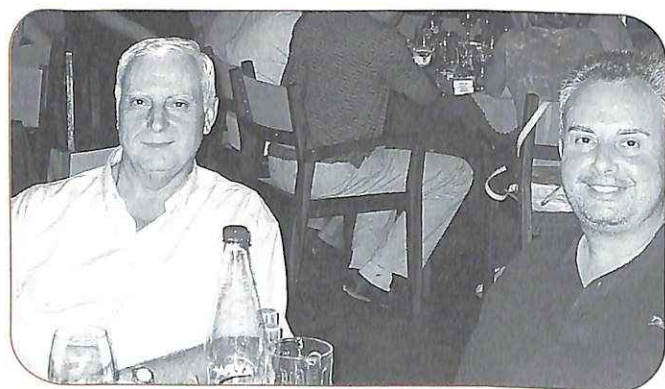
18-10-08: Γιάννης Ευθυμίου, Λάφνη Σαρρή.

5-12-08: Αθήνα - Πλάκα.

18-10-08: Λίνα Βέκιου, Αντώνης Τσιμπούκας.

12-8-08 (Βάλτος): Λάκης Δημουλίτσας, Σπύρος Κασίμης.

18-10-08: Τάσος Τουλούπης, Ελένη Κουρσάνη.

Ιούνιος 2008 Κώστας Ρίζος.

20-7-08: Πανηγύρι Προφήτη Ηλία.